

มหาวิทยาลัยศรีปทุม
SRIPATUM UNIVERSITY

รายงานวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน

เรื่อง

การวิเคราะห์ปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหาการเขียนภาษาจีน
ของนักศึกษาไทย สาขาวิชาภาษาจีนสื่อสารธุรกิจ
คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม

AN ANALYSING OF THE PROBLEMS AND SOLUTIONS IN WRITING
CHINESE BY CHINESE BUSINESS COMMUNICATION MAJORING THAI
STUDENTS TO STUDY IN FACULTY OF LIBERAL ARTS,
SRIPATUM UNIVERSITY

Xiao Shanshan

งานวิจัยนี้ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยจากมหาวิทยาลัยศรีปทุม

ปีการศึกษา 2559

หัวข้อวิจัย : การวิเคราะห์ปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหาการเขียนภาษาจีนของ
นักศึกษาไทย สาขาวิชาภาษาจีนสื่อสารธุรกิจ คณะศิลปศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีปทุม

คำสำคัญ: ปัญหาการเขียนภาษาจีน สาเหตุของปัญหา แนวทางแก้ไขปัญหา
ปัญหาการเรียนภาษาจีนของนักศึกษาไทย

ผู้วิจัย : Xiao Shanshan

หน่วยงาน : คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม

ปีที่พิมพ์ : พ.ศ. 2562

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์ปัญหา สาเหตุของปัญหา และหา
แนวทางในการแก้ไขปัญหาในการเขียนภาษาจีนของนักศึกษาไทย สาขาวิชาภาษาจีนสื่อสารธุรกิจ
คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม ประชากรที่ใช้ในการวิจัย เป็นนักศึกษาไทยที่ลงทะเบียน
เรียนในสาขาวิชาภาษาจีนสื่อสารธุรกิจ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม ภาคการศึกษา 2/2559
จำนวน 31 คน

รายงานวิจัยครั้งนี้เป็นงานวิจัยเชิงคุณภาพ ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้แบบทดสอบการ
เขียนภาษาจีน ซึ่งแบ่งออกเป็น 4 ส่วน ได้แก่ ส่วนที่ 1 แปลความหมายจากประโยคภาษาไทยเป็น
ภาษาจีน ส่วนที่ 2 การแต่งประโยคภาษาจีน ส่วนที่ 3 การเรียงลำดับคำศัพท์ให้ถูกต้องตามรูปแบบ
ของประโยค และส่วนที่ 4 เขียนข้อความภาษาจีน และวิเคราะห์ปัญหาในการเขียนภาษาจีนจาก
แบบทดสอบของประชากรทั้งหมด 31 ชุด

ผลการวิจัยพบว่า ประเภทปัญหาการเขียนภาษาจีนของนักศึกษาไทย ได้แก่ 1) การตกหล่น
คำหรือส่วนประกอบ 2) การใช้คำหรือส่วนประกอบเกินหรือซ้ำ 3) การใช้คำผิดหรือไม่เหมาะสม
4) การเรียงลำดับไม่ถูกต้อง 5) ปัญหาอื่นๆในการเขียน สาเหตุของปัญหาในการเขียนภาษาจีน ได้แก่
1) ด้านภาษาที่สอง (ภาษาจีน) 2) ด้านผู้เรียน 3) ด้านผู้สอน 4) ด้านเอกสารตำรา ส่วนแนวทางการ
แก้ไขปัญหาในการเขียนภาษาจีน ผู้วิจัยได้มีข้อเสนอแนะ 1) ผู้เรียนเป็นหลัก 2) ด้านผู้สอน 3) ด้าน
ตำรา 4) การสนับสนุนจากภายนอก

RESEARCH TITLE AN ANALYSING OF THE PROBLEMS AND SOLUTIONS IN WRITING CHINESE BY CHINESE BUSINESS COMMUNICATION MAJORING THAI STUDENTS TO STUDY IN FACULTY OF LIBERAL ARTS, SRIPATUM UNIVERSITY

KEYWORD PROBLEMS IN WRITING CHINESE, REASONS OF PROBLEMS IN WRITING CHINESE SOLUTIONS IN WRITING CHINESE, PROBLEMS IN STUDYING CHINESE OF THAI STUDENTS

RESEARCHER

XIAO SHANSHAN

FACULTY

FACULTY OF LIBERAL ARTS,
SRIPATUM UNIVERSITY

ACADEMIC YEAR

2019

ABSTRACT

This research aims to study the problems, reasons and solutions of Chinese for Business Communication majoring Thai students in writing Chinese of faculty of Liberal Arts, Sripatum University. Population that were used in this study were 31 Chinese for Business Communication majoring Thai students in term 2/2559.

This research is a qualitative research, The number of 31 test papers has been used as a tool to analyses problems which divided into 4 parts: 1. Translate from Thai sentence into Chinese; 2. Make sentences; 3. Put the words in the right order. 4. Write essay.

The results have shown that: there are 5 main types of Chinese Writing Problems for Thai Students: 1) missing words or components; 2) overuse of words or components; 3) inappropriate word using; 4) wrong sentence sorting; 5) other problems; The reasons are shown in 4 aspects 1) Difficulty of Chinese 2) Learners 3) Lecturers 4) Textbooks; Researcher suggested 4 ways to solve the problems 1) student centered 2) Lecturers 3) Textbooks 4) external support.

สารบัญ

บทที่

1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์การวิจัย.....	2
คำถามการวิจัย.....	2
ขอบเขตการวิจัย.....	3
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	3
ประโยชน์ที่ได้รับ.....	4
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	5
ตอนที่ 1 การจัดการศึกษาสาขาวิชาภาษาจีนสื่อสารธุรกิจ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม.....	5
ตอนที่ 2 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ.....	6
ตอนที่ 3 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับปัญหาในการเขียนภาษาจีน.....	9
ตอนที่ 4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	14
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	20
ประชากร.....	20
ขั้นตอนดำเนินการวิจัย.....	20
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	21
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	21
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	21
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	23
ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ปัญหาการเขียนภาษาจีนของนักศึกษาไทย.....	23
ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์สาเหตุของปัญหาในการเขียนภาษาจีน ของนักศึกษาไทย.....	31
ตอนที่ 3 แนวทางแก้ไขปัญหาการเขียนภาษาจีนของนักศึกษาไทย.....	33
5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	34
ผลการวิจัย.....	34
อภิปรายผล.....	37
ข้อเสนอแนะ.....	38
บรรณานุกรม.....	40

สารบัญ

ภาคผนวก	42
ประวัติผู้วิจัย	52

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1 ตารางสังเคราะห์งานวิจัยต่างๆ.....	18
2 ขั้นตอนดำเนินการทำวิจัย	20
3 ความถี่ข้อผิดพลาดจากแบบทดสอบ.....	22
4 ตารางแสดงคำหรือส่วนประกอบตกหล่นที่พบในการเขียน ภาษาจีนของนักศึกษาไทย	24
5 ตารางแสดงการใช้คำหรือส่วนประกอบเกินหรือซ้ำที่พบในการเขียน ภาษาจีนของนักศึกษาไทย	26
6 ตารางแสดงการใช้คำผิดหรือไม่เหมาะสมที่พบในการเขียน ภาษาจีนของนักศึกษาไทย	28
7 ตารางแสดงการเรียงลำดับไม่ถูกต้องที่พบในการเขียนภาษาจีนของนักศึกษาไทย.....	30
8 ตารางแสดงปัญหาอื่นๆ ในการเขียนภาษาจีนของนักศึกษาไทย.....	30

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันภาษาจีนเป็นภาษาสากลที่มีความจำเป็นอย่างมากในการประกอบอาชีพ คนไทยนิยมเรียนภาษาจีนมากขึ้น เนื่องจากว่าประเทศจีนมีขนาดของพื้นที่กว้างใหญ่และมีประชากรมากที่สุดในโลก นอกจากนี้ยังมีบทบาทสำคัญในเวทีโลก ทั้งยังเป็นประเทศมหาอำนาจทางเศรษฐกิจ การทหาร วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ทำให้ภาษาจีนเป็นภาษาหนึ่งของเอเชียที่ใช้ในองค์การสหประชาชาติ ที่สำคัญยังมีอิทธิพลในการลงทุนทางธุรกิจในประเทศไทยอย่างมาก ส่งผลให้ประเทศไทยต้องการผู้มีความสามารถทางด้านภาษาจีนในการติดต่อสื่อสารทางด้านธุรกิจเป็นจำนวนมาก คนไทยสามารถใช้ภาษาเพื่อสร้างความเจริญก้าวหน้าในด้านต่างๆทั้งในระดับบุคคลและระดับประเทศ เช่น การศึกษาความรู้วิทยาการ การประกอบธุรกิจการลงทุน และการสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างประเทศ (สุภิญญา เรือนแก้ว, 2552) ดังนั้น การเรียนรู้ภาษาจีนในปัจจุบันจึงเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งของผู้เรียนชาวไทย

ปัจจัยสำคัญอีกอย่างหนึ่งคือ ประเทศจีนกับประเทศไทยเป็นสองประเทศที่ชนในชาติมีความผูกพันมายาวนาน จากหลักฐานทางประวัติศาสตร์พบว่าความสัมพันธ์ระหว่างประเทศไทยกับประเทศจีนมีมาตั้งแต่สมัยสุโขทัย ในรัชสมัยของพ่อขุนรามคำแหงมหาราชที่มีการส่งเครื่องราชบรรณาการเจริญสัมพันธไมตรีกับราชสำนักจีนสมัยราชวงศ์หยวน (พิเศษ เจียจันทรพงษ์, 2528) และมีนักวิจัยชาวจีนก็กล่าวว่า สองภาษานี้เป็นสองภาษาที่มีความสัมพันธ์ทางสายเลือด เนื่องจากบรรพบุรุษของเจ้าของภาษาสองภาษานี้เคยดำเนินชีวิตอยู่ในบริเวณที่ใกล้เคียงกัน และเคยมีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดในสมัยดึกดำบรรพ์ หรืออาจจะเป็นเผ่าเดียวกันที่แตกแยกออกจากกัน จนกลายเป็นคนละเผ่าในทีหลังก็ได้ จึงส่งผลทำให้สองภาษานี้มีส่วนที่เหมือนกันหรือคล้ายคลึงกันเป็นจำนวนมากมายจนถึงทุกวันนี้ สามารถกล่าวได้ว่า นอกจากภาษาต่าง ๆ ที่จัดอยู่ในกลุ่มภาษาไท (Tai ซึ่งมีภาษาไทยเป็นภาษาที่สำคัญภาษาหนึ่งในกลุ่มนี้) แล้ว ในโลกคงไม่มีภาษาไหนใกล้เคียงกับภาษาไทยมากกว่าภาษาจีนอีกแล้ว จึงเป็นเหตุให้ภาษาจีนกับภาษาไทยมีการหยิบยืมคำมาใช้กัน (เหียน จิ่งเหวิน, 2008) อันจะทำให้ผู้เรียนชาวไทยได้เปรียบในการเรียนภาษาจีน

มหาวิทยาลัยศรีปทุม มหาวิทยาลัยชั้นนำของคนรุ่นใหม่ ได้เห็นถึงความสำคัญของการเรียนภาษาจีน จึงได้เปิดหลักสูตรภาษาจีนสื่อสารธุรกิจ ศิลปศาสตรบัณฑิต หลักสูตร 4 ปี ภาคปกติ สังกัดคณะศิลปศาสตร์ มีวัตถุประสงค์จัดการศึกษาเพื่อสร้างบัณฑิตที่มีความสามารถทางด้านวิชาการ และทักษะในการใช้ภาษาจีน ทั้งด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ที่เป็นประโยชน์ต่อการเจรจาทางธุรกิจประเภทต่างๆอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งหลักสูตรนี้เริ่มเรียนกันตั้งแต่

พื้นฐานภาษาจีน และพื้นฐานด้านการทำธุรกิจก่อนในปีแรก แล้วค่อยขยับเป็นวิชาเกี่ยวกับความรู้ด้านการบริหารธุรกิจ การแปลเอกสาร การสื่อสารภาษาจีนเพื่อธุรกิจ ไปจนถึงกฎหมายเกี่ยวกับการค้า ด้านการเรียนรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมจีน ในมหาวิทยาลัยยังมีศูนย์ภาษาและวัฒนธรรมจีน ค่อยให้ความร่วมมือเกี่ยวกับการหาทุน และการแลกเปลี่ยนนักศึกษา อีกทั้งมี MOU กับสถาบันการศึกษาในประเทศจีน ในความร่วมมือแลกเปลี่ยนนักศึกษา (มหาวิทยาลัยศรีปทุม, 2560)

จากการจัดการศึกษาการเรียนภาษาจีนของมหาวิทยาลัยศรีปทุม สามารถเห็นได้ว่าผู้บริหารมหาวิทยาลัยให้ความสำคัญและอำนวยความสะดวกให้กับนักศึกษาไทยในการเรียนรู้ภาษาจีน ในปีการศึกษา 2559 จำนวนนักศึกษาไทยที่ลงทะเบียนเรียนหลักสูตรจีนสื่อสารธุรกิจมี 31 คน ผู้วิจัยในฐานะที่เป็นอาจารย์ประจำหลักสูตรจีนสื่อสารธุรกิจ ได้พบเห็นว่า ระหว่างการเรียน นักศึกษายังมีปัญหาในการใช้ภาษาจีนอยู่พอสมควร เนื่องจากว่าผู้ใช้ภาษาจีนไม่ได้เป็นเจ้าของภาษาโดยตรง นอกจากนั้นยังมีปัจจัยต่างๆที่เป็นอุปสรรคในการเรียนการสอน ทำให้การใช้ภาษาจีนของนักศึกษาไทยต้องประสบปัญหาหลายด้าน โดยเฉพาะปัญหาการเขียนทางด้านไวยากรณ์

ปัญหาด้านการเขียนภาษาจีนของนักศึกษาไทยในการวิจัยครั้งนี้หมายถึง ปัญหาทางด้านไวยากรณ์ในการเขียนประโยคหรือข้อความภาษาจีนของนักศึกษาไทย โดยเก็บข้อมูลจากนักศึกษาไทยที่เรียนสาขาวิชาจีนสื่อสารธุรกิจ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม ชั้นปีที่ 1 ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ปัญหา และศึกษาสาเหตุของปัญหา เพื่อหาแนวทางในการแก้ไขปัญหาการเขียนภาษาจีนของนักศึกษาไทยและเป็นประโยชน์สำหรับผู้สอนภาษาจีนให้กับชาวต่างชาติต่อไป

คำถามการวิจัย

1. นักศึกษาไทยมีปัญหาในการเขียนภาษาจีนด้านใดบ้าง
2. สาเหตุของปัญหาในการเขียนภาษาจีนของนักศึกษาไทยมีอะไรบ้าง
3. ควรจะมีแนวทางในการแก้ไขปัญหาการเขียนภาษาจีนอย่างไรบ้าง

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อวิเคราะห์ปัญหาในการเขียนภาษาจีนของนักศึกษาไทย สาขาวิชาภาษาจีนสื่อสารธุรกิจ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม
2. เพื่อหาสาเหตุของปัญหาในการเขียนภาษาจีนของนักศึกษาไทย สาขาวิชาภาษาจีนสื่อสารธุรกิจ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม
3. เพื่อหาแนวทางในการแก้ไขปัญหาการเขียนภาษาจีนของนักศึกษาไทย สาขาวิชาภาษาจีนสื่อสารธุรกิจ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม

ขอบเขตการวิจัย

ขอบเขตด้านประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย เป็นนักศึกษาไทยที่ลงทะเบียนเรียนในสาขาวิชาภาษาจีนสื่อสารธุรกิจ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม ภาคการศึกษา 2/2559 จำนวน 31 คน

ขอบเขตด้านเนื้อหา

งานวิจัยนี้มุ่งศึกษาปัญหาการเขียนภาษาจีนของนักศึกษาไทยด้านไวยากรณ์ในการเขียนประโยคหรือข้อความภาษาจีน สาขาวิชาภาษาจีนสื่อสารธุรกิจ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม

ขอบเขตด้านตัวแปร

1. ตัวแปรต้น คือ ปัญหาการเขียนภาษาจีนของนักศึกษาไทย
2. ตัวแปรตาม คือ แนวทางการแก้ไขปัญหาการเขียนภาษาจีนของนักศึกษาไทย

ขอบเขตด้านระยะเวลา

งานวิจัยนี้ใช้ระยะเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูลตั้งแต่เดือนเมษายน 2560 ถึง เดือนกันยายน 2560 เป็นจำนวน 5 เดือน

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. **ปัญหาการเขียนภาษาจีน (Problems in writing Chinese)** หมายถึง ข้อผิดพลาดทางไวยากรณ์ในการเขียนประโยคหรือข้อความภาษาจีนของนักศึกษาไทย สาขาวิชาภาษาจีนสื่อสารธุรกิจ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม วิทยาเขตบางเขน

2. **นักศึกษาไทย (Chinese Business Communication Majoring Thai students)** หมายถึง นักศึกษาไทยชั้นปีที่ 1 ที่ลงทะเบียนเรียนในสาขาวิชาภาษาจีนสื่อสารธุรกิจ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม ภาคการศึกษา 2/2559 จำนวน 31 คน

3. **สาเหตุของปัญหาในการเขียนภาษาจีน (Reasons of problems in writing Chinese)** หมายถึง ปัจจัยหรือเหตุผลที่ทำให้นักศึกษาไทยเกิดข้อผิดพลาดในการเขียนภาษาจีนด้านไวยากรณ์

4. **แนวทางการแก้ไขปัญหาการเขียนภาษาจีน (Solutions for the problems in writing Chinese)** หมายถึง วิธีการแก้ไขปัญหาในการเขียนภาษาจีนด้านไวยากรณ์ของนักศึกษาไทย

ประโยชน์ที่ได้รับ

1. ได้ทราบปัญหาในการเขียนภาษาจีนด้านไวยากรณ์ของนักศึกษาไทย
2. ได้ทราบสาเหตุของปัญหาในการเขียนภาษาจีนของนักศึกษาไทย สาขาวิชาภาษาจีน
สื่อสารธุรกิจ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม
3. ได้แนวทางในการแก้ไขปัญหาในการเขียนภาษาจีนของนักศึกษาไทย สาขาวิชาภาษาจีน
สื่อสารธุรกิจ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ จำนวน 3 ข้อ ได้แก่

1. เพื่อวิเคราะห์ปัญหาในการเขียนภาษาจีนของนักศึกษาไทย สาขาวิชาภาษาจีนสื่อสารธุรกิจ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม
2. เพื่อหาสาเหตุของปัญหาในการเขียนภาษาจีนของนักศึกษาไทย สาขาวิชาภาษาจีนสื่อสารธุรกิจ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม
3. เพื่อหาแนวทางในการแก้ไขปัญหาคือปัญหาในการเขียนภาษาจีนของนักศึกษาไทย สาขาวิชาภาษาจีนสื่อสารธุรกิจ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม

ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัญหาในการเขียนภาษาจีนของนักศึกษาไทย สาขาวิชาภาษาจีนสื่อสารธุรกิจ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม โดยแบ่งผลการศึกษาค้นคว้าออกเป็น 4 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 การจัดการศึกษาสาขาวิชาภาษาจีนสื่อสารธุรกิจ คณะศิลปศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีปทุม

ตอนที่ 2 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

ตอนที่ 3 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับปัญหาในการเขียนภาษาจีน

ตอนที่ 4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ตอนที่ 1 การจัดการศึกษาสาขาวิชาภาษาจีนสื่อสารธุรกิจ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม

มหาวิทยาลัยศรีปทุม คณะศิลปศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน ได้เปิดสาขาวิชาภาษาจีนสื่อสารธุรกิจในปีพ.ศ. 2559 เริ่มใช้หลักสูตรนี้ ภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2559 มุ่งผลิตบัณฑิตที่มีศักยภาพด้านภาษาจีนและมีความรู้ทางด้านธุรกิจ เพื่อใช้ความรู้ความสามารถด้านภาษาจีนทั้ง 4 ทักษะไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานทั้งในภาครัฐและภาคธุรกิจเอกชน ให้สอดคล้องกับความต้องการกำลังคนของประเทศด้านภาษาจีนทั้ง 4 ทักษะ และภาษาจีนเฉพาะทาง สาขาวิชาภาษาจีนสื่อสารธุรกิจจัดการศึกษาระบบทวิภาค โดยหนึ่งปีการศึกษาแบ่งออกเป็น 2 ภาคการศึกษาโดยมีระยะเวลาการศึกษาไม่น้อยกว่า 45 ชั่วโมง และ/หรือ 15 สัปดาห์ ต่อภาคการศึกษา และจัดภาคฤดูร้อนด้วย นักศึกษาที่เรียนสาขานี้จะได้ฝึกปฏิบัติงานหรือสหกิจศึกษา เพื่อฝึกฝนประสบการณ์ตรงจากหน่วยงานภายนอกทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ

สาขาวิชาจีนสื่อสารธุรกิจ เริ่มเรียนกันตั้งแต่พื้นฐานภาษาจีน และพื้นฐานด้านการทำธุรกิจ ก่อนในปีแรก แล้วค่อยขยับเป็นวิชาเกี่ยวกับความรู้ด้านการบริหารธุรกิจ การแปลเอกสาร การสื่อสารภาษาจีนเพื่อธุรกิจ ไปจนถึงกฎหมายเกี่ยวกับการค้า ด้านการเรียนรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมจีน เพื่อเป็นการสนับสนุนการเรียนการสอน ในมหาวิทยาลัยยังมีศูนย์ภาษาและวัฒนธรรมจีน ค่อยให้ความร่วมมือเกี่ยวกับการหาทุน และการแลกเปลี่ยนนักศึกษา อีกทั้งมี MOU กับมหาวิทยาลัยในประเทศจีน ในความร่วมมือแลกเปลี่ยนอาจารย์และนักศึกษา เมื่อสำเร็จการศึกษา นักศึกษาสามารถประกอบอาชีพต่างๆ เช่น พนักงานฝ่ายต่างประเทศ พนักงานฝ่ายส่งออกและนำเข้า นักแปลล่าม ครู/อาจารย์สอนภาษาจีนในสถาบันอุดมศึกษาทุกระดับ มัคคุเทศก์ภาษาจีน หรือผู้ประกอบการธุรกิจส่วนตัว เป็นต้น (มหาวิทยาลัยศรีปทุม 2560)

ในนักศึกษาภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2559 มีนักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีนสื่อสารธุรกิจ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม ได้ลงทะเบียนเรียนในวิชา CHN212 การฟังและการพูดภาษาจีน 2 เป็นจำนวน 31 คน ในการทำวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เลือกนักศึกษาไทยจำนวน 31 คนนี้เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่าจากระบบการจัดการศึกษาสาขาวิชาภาษาจีนสื่อสารธุรกิจของมหาวิทยาลัยศรีปทุม สามารถเห็นถึงความสำคัญของการเรียนภาษาจีน และวิสัยทัศน์ที่กว้างขวางของผู้บริหาร และคาดว่าจะมีผู้เรียนภาษาจีนในอนาคตเพิ่มขึ้นเป็นจำนวนมาก ดังนั้น การใช้ภาษาจีนอย่างถูกต้องจะช่วยให้บัณฑิตมีศักยภาพมากขึ้น

ตอนที่ 2 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

2.1 แนวคิดเกี่ยวกับการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

มีนักวิจัยหลายท่านได้ศึกษาความรู้เกี่ยวกับการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ดิยู ศรีนราวัฒน์ (2558) กล่าวว่า โลกปัจจุบันเป็นยุคสมัยของการติดต่อสื่อสารแบบไร้พรมแดน โดยบุคคลในประเทศต่างๆต้องการหรือมีความจำเป็นต้องเรียนรู้ภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศเพื่อการศึกษา โอกาสในการมีงานทำ เพื่อธุรกิจ หรือการสื่อสารระหว่างประเทศ ซึ่งได้เสนอทฤษฎีเกี่ยวกับการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ คือ แนวคิดพฤติกรรมนิยม (Behaviorism) กล่าวคือ

การเรียนรู้ภาษาเกิดขึ้นจากระบวนการเชื่อมโยงความสัมพันธ์ระหว่างการตอบสนองต่างๆ ด้านภาษา การเสริมแรงเชิงบวก การเลียนแบบ การฝึกฝน และการสร้างให้เกิดเป็นนิสัยด้วยการใช้ภาษาอย่างต่อเนื่อง ทฤษฎีนี้จะกล่าวถึงการแทรกแซง (interference) ของลักษณะภาษาในภาษาที่หนึ่งต่อการใช้ภาษาที่สอง ซึ่งการการแทรกแซงดังกล่าวเกิดจากความเคยชินในการใช้ลักษณะภาษาบางลักษณะในภาษาที่หนึ่งและถ่ายโอน (transfer) ไปยังภาษาที่สอง ทำให้เกิดเป็นข้อผิดพลาด (errors) ในการเรียนภาษาที่สอง และด้วยแนวคิดการแทรกแซงด้านภาษา (linguistic interference) ดังกล่าว แนวคิดพฤติกรรมนิยมจึงเสนอสมมุติฐานการวิเคราะห์เปรียบเทียบต่าง

(Contrastive Analysis Hypothesis: CAH) เพื่อวิเคราะห์เปรียบเทียบระหว่างภาษาที่หนึ่งกับภาษาที่สองและคาดการณ์ว่าลักษณะที่แตกต่างจะเป็นอุปสรรคหรือทำให้เกิดข้อผิดพลาดเมื่อใช้ภาษาที่สอง

นักภาษาศาสตร์บางคน ได้ศึกษาความรู้เกี่ยวกับความเหมือนและความต่างระหว่างการเรียนรู้ภาษาที่หนึ่งและการเรียนรู้ภาษาที่สองดังต่อไปนี้

ความเหมือนได้แก่

- ความคล้ายคลึงเกี่ยวกับลำดับขั้นตอน (sequence) ของการเรียนรู้ลักษณะภาษาบางลักษณะ เช่น ลำดับการเรียนรู้การใช้หน่วยคำเติมแสดงหน้าที่ทางไวยากรณ์ และลำดับการเรียนรู้การใช้โครงสร้างประโยคแบบต่างๆ โดยพบว่าลำดับขั้นตอนของการเรียนรู้ลักษณะภาษาดังกล่าวคล้ายคลึงกันทั้งในภาษาที่หนึ่งและภาษาที่สอง

- เมื่อพิจารณากระบวนการเรียนรู้ภาษาที่หนึ่งและภาษาที่สอง จะพบกระบวนการใช้ภาษาแบบ overgeneralization หรือการสรุปเกินกฎ ทั้งในการเรียนภาษาแม่และการเรียนภาษาที่สอง

- ปัจจัยด้านสังคมและความแตกต่างระหว่างบุคคลยังมีผลต่อความสามารถในการเรียนรู้ภาษาทั้งภาษาที่หนึ่งและภาษาที่สอง ในด้านสังคม ได้แก่ การได้มีแรงสนับสนุนจากบุคคลที่เกี่ยวข้อง เช่น ครอบครัว การจัดการเรียนการสอนของครู และโรงเรียนตลอดทั้งโอกาสในการใช้ภาษาเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการสื่อสารให้ดียิ่งขึ้น ส่วนความแตกต่างระหว่างบุคคล ได้แก่ ความถนัดด้านภาษา (language aptitude) แรงจูงใจ (motivation) กลวิธีการเรียน (learning strategies) รวมทั้งความแตกต่างด้านอารมณ์ ความรู้สึก และบุคลิกภาพของแต่ละบุคคล

ความต่างได้แก่

- โดยทั่วไป ประสิทธิภาพและผลสัมฤทธิ์ของการเรียนภาษาที่หนึ่งมีมากกว่าการเรียนภาษาที่สอง จำนวนผู้เรียนภาษาที่สองที่ประสบผลสำเร็จและสามารถใช้ภาษาได้ดีเหมือนเจ้าของภาษามีจำนวนน้อยมาก เจ้าของภาษาหรือผู้พูดภาษาที่หนึ่งล้วนมีกลไกทางสมองที่เอื้อต่อการเรียนรู้ภาษา (language faculty) ซึ่งช่วยให้เรียนรู้ได้เร็วและเรียนรู้อย่างเป็นระบบ ขณะที่ผู้เรียนภาษาที่สองจะเรียนได้ช้ากว่า ข้อผิดพลาดที่พบบ่อยในกระบวนการเรียนภาษาที่สอง เช่น การคงรูปถาวร (fossilization) ซึ่งผู้เรียนใช้ลักษณะภาษาบางลักษณะไม่ถูกต้องเป็นประจำจนมีลักษณะถาวร แสดงให้เห็นว่าผู้เรียนภาษาที่สองไม่อาจพัฒนาการเรียนรู้ต่อไปให้ถึงบางขั้นตอนได้

- ข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้นอย่างเป็นระบบในการเรียนภาษาที่สองที่สำคัญได้แก่ การคงรูปถาวร การถ่ายโอนเชิงลบหรือการแทรกแซง และการสรุปเกินกฎ

- เมื่อพิจารณาปัจจัยด้านสังคมและปัจจัยส่วนบุคคล จะพบว่าผู้เรียนภาษาแม่หรือภาษาที่หนึ่ง จะมีความพร้อมในสภาพแวดล้อมของการเรียนรู้ที่เป็นธรรมชาติมากกว่า ได้แก่ มีความจำเป็นในการใช้ภาษาเพื่อสื่อสารตามความต้องการของตนมากกว่า มีโอกาสใช้ภาษามากกว่า ตลอดทั้งได้รับข้อมูลและเข้าใจการใช้ภาษาที่เหมาะสมตามบริบทโดยเรียนรู้จากครอบครัว เพื่อน ครู และ

ตั้งครบข้าง ขณะที่ผู้เรียนภาษาที่สองส่วนใหญ่มีโอกาสใช้ภาษาและอยู่ในสภาพแวดล้อมที่ใช้ภาษาที่สองน้อยกว่า ในด้านปัจจัยส่วนบุคคล ผู้เรียนภาษาที่สองจำเป็นต้องสร้างแรงจูงใจในการเรียนให้ประสบผลสำเร็จ แม้ส่วนใหญ่อาจไม่ได้ต้องการเรียนรู้ภาษาที่สองให้ได้ผลอย่างแท้จริง การสร้างแรงจูงใจในการเรียนจึงเป็นสิ่งสำคัญในการเรียนภาษาที่สอง เพื่อเพิ่มโอกาสด้านการศึกษาและงานอาชีพ

ส่วนจรัลวิไล จรุงญโรจน์, ม.ล. (2558) ได้สรุป 2 วิธีหลักที่เรียนภาษาที่สอง ได้แก่

- เรียนแบบที่ผู้สอนอธิบายกฎทางไวยากรณ์ให้ผู้เรียนฟัง บอกคำศัพท์พร้อมความหมายให้วิธีนี้ใช้ในห้องเรียน คนไทยส่วนมากเรียนภาษาอังกฤษด้วยวิธีนี้

- เรียนแบบธรรมชาติ คือผู้เรียนต้องได้รับข้อมูลการใช้จริงทางภาษาแล้วค่อยๆสรุปกฎเกณฑ์ทางภาษาขึ้นเอง

พินทิพ ทวยเจริญ (2539) ได้กล่าวถึงปัญหาในการเรียนรู้ภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศสรุปว่า

(1) ในการเขียนภาษาต่างประเทศ ผู้เรียนได้เรียนรู้ภาษาของตัวเองมาแล้ว จะมีลักษณะแนวคิดที่สัมพันธ์กับลักษณะภาษาแม่ที่คุ้นเคยอยู่ตลอดเวลา ดังนั้น การเรียนภาษาต่างประเทศจึงไม่ได้ผลเท่าที่ควรเพราะผู้เรียนจะใช้แนวการแปลจากภาษาแม่เป็นหลัก

(2) ในการเรียนภาษาต่างประเทศ ผู้เรียนมักพบปัญหาทางด้านวัฒนธรรมและสถานการณ์ที่ต่างไปจากภาษาแม่ ความแตกต่างเหล่านี้ นอกเหนือไปจากความแตกต่างทางด้านภาษา ซึ่งได้แก่ ความแตกต่างด้านเสียง คำ ความหมาย และลักษณะทางไวยากรณ์ ปัญหาทางด้านวัฒนธรรมที่เกิดขึ้นนั้นหมายถึง การจัดหมวดหมู่สิ่งของ คน ลักษณะอาการ เวลาตลอดจนสถานที่ เช่น เมื่อพูดถึงเรื่องการรับประทานอาหาร คนไทยจะถามว่า ทานข้าวหรือยัง กับอาหารได้ทุกมื้อ ในขณะที่ภาษาอังกฤษต้องแยกเป็นอาหารเช้า เที่ยงและเย็น ใช้คำเรียกอาหารแต่ละมื้อต่างกัน ซึ่งนับเป็นปัญหาการเรียนภาษาต่างประเทศอย่างมาก เพราะผู้เรียนจะเกิดความสับสนและสร้างประโยคที่ผิดแปลกจากที่เจ้าของภาษาพูดกัน

กรรณิกา ประพันธ์ (2555) ได้พูดถึงทฤษฎีคอนสตรัคชันนิซึม (Constructionism) ซึ่งเป็นทฤษฎีการเรียนรู้ที่เน้นให้ผู้เรียนเป็นผู้สร้างความรู้ขึ้นด้วยตนเองตามความสนใจ โดยผ่านการสร้างสรรค์ชิ้นงานในสถานการณ์ที่เหมาะสม การสร้างความรู้ด้วยตนเองโดยผ่านการสร้างสรรค์ชิ้นงานนั้น ผู้เรียนจะต้องลงมือสร้างสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่เป็นรูปธรรมโดยอาจอาศัยสื่อและเทคโนโลยีที่ทันสมัย ซึ่งการสร้างสิ่งที่จับต้องได้หรือสามารถมองเห็นได้จะมีผล ทำให้ผู้เรียนต้องใช้ความคิด มีความกระตือรือร้นและมีความรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ของตนเองอย่างจริงจัง ความรู้ที่ผู้เรียนสร้างขึ้นนี้ จะมีความหมายต่อผู้เรียนอยู่คงทนไม่เลื่อง่าย และสามารถถ่ายทอดให้ผู้อื่นเข้าใจความคิดของตนเองได้ดี นอกจากนี้ความรู้ที่สร้างขึ้นจะเป็นฐานให้ผู้เรียนสามารถสร้างความรู้ใหม่ต่อไปอย่างต่อเนื่อง

จากผลการศึกษาข้างต้น สรุปได้ว่าปัจจัยที่อิทธิพลต่อการเรียนภาษาต่างประเทศนั้น มักจะพบในด้านต่างๆ เช่น อิทธิพลทางด้านภาษาแม่ ที่มีรูปแบบทางภาษาคลายคลึงกับภาษาต่างประเทศ จะครอบคลุมทั้งเรื่องเสียง ความหมาย และการเรียงคำเป็นประโยค ส่วนอิทธิพลจากแรงจูงใจ จะพบว่า การกระทำสิ่งใดให้ประสบความสำเร็จบุคคลนั้นต้องมีความตั้งใจ หากผู้เรียนมีความมุ่งมั่นที่อยากจะสื่อสารกับชาวต่างชาติโดยใช้ภาษาต่างประเทศได้ ก็จะมีความตั้งใจมากในการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ถึงกระบวนการเรียนรู้ อาจช้ากว่าการเรียนรู้ภาษาแม่ แต่แรงจูงใจมักจะทำให้เห็นผลในการเรียนรู้ภาษาภาษาต่างประเทศในระยะยาว

ตอนที่ 3 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับปัญหาในการเขียนภาษาจีน

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำผลการศึกษาของ Lu, J (1994) มาใช้ในการวิเคราะห์ปัญหาการเขียนภาษาจีนของนักศึกษาไทย คือ ข้อผิดพลาดทางไวยากรณ์ของชาวต่างชาติที่เรียนภาษาจีน โดยได้แบ่งประเภทข้อผิดพลาดเป็น 4 ข้อ ได้แก่

- 遗漏偏误 (การตกหล่นคำหรือส่วนประกอบ)
- 误加偏误 (การใช้คำหรือส่วนประกอบเกินหรือซ้ำ)
- 误代偏误 (การใช้คำผิดหรือไม่เหมาะสม)
- 错序偏误 (การเรียงลำดับไม่ถูกต้อง)

ซึ่งได้อธิบายรายละเอียดดังต่อไปนี้

3.1 遗漏偏误 (การตกหล่นคำหรือส่วนประกอบ)

เป็นข้อผิดพลาดที่เกิดจากการตกหล่นคำหรือส่วนประกอบของประโยค ซึ่งมักจะเกิดขึ้นในกรณีต่างๆ ดังนี้

(3.1.1) ตกหล่นคำหรือส่วนประกอบที่มีน้ำหนักด้านความหมาย “เบา” ได้แก่

(3.1.1.1) คำกริยาวิเศษณ์หรือคำสันธานที่มีหน้าที่เชื่อมโยงโครงสร้างในอนุประโยค ประโยค มักตกหล่น เนื่องจากว่าคำเหล่านี้มีน้ำหนักด้านความหมาย “เบา” และในภาษาแม่ไม่มีคำที่มีหน้าที่หรือความหมายใกล้เคียงกันมาเปรียบเทียบ จึงทำให้มีการตกหล่นง่ายกว่าคำหลักหรือส่วนประกอบสำคัญ เช่น

不管....., [都].....(ไม่ว่า.....ก็.....) 宁可.....,

[也]..... (ยอม.....ก็.....)

除了.....以外, [也]..... (นอกจาก.....ก็.....)

一点儿[也]不..... (ไม่.....เลย)

谁[也]都..... (ใครก็.....)

*หมายเหตุ ส่วนที่อยู่ใน [] คือ ส่วนที่มักจะตกหล่น

(3.1.1.2) ในโครงสร้างคำกริยาตามด้วยบทเสริมบอกผล มักตกลงบทเสริมหรือคำที่สื่อความหมายรอง เนื่องจากว่าผู้เรียนส่วนใหญ่จะนึกถึงแต่ส่วนที่สื่อความหมายหลัก ประกอบกับการแทรกแซงจากภาษาแม่ เช่น

记[住] 听[到] 听[见] 看[见] 跑[到] 寄[给]

*หมายเหตุ ส่วนที่อยู่ใน [] คือ ส่วนที่สื่อความหมายรองและมักจะตกลง

(3.1.2) ตกหล่นคำที่มีวิธีการใช้แตกต่างจากคำกลุ่มเดียวกัน เช่น

คำว่า 天(วัน)、星期(สัปดาห์)、年(ปี)、月(เดือน)เป็นคำบอกเวลา โดย 天(วัน)、星期(สัปดาห์)、年(ปี) สามารถมีตัวเลขนำหน้าใช้เป็นลักษณะนามได้ทันที เช่น 一天(หนึ่งวัน)、一星期(หนึ่งสัปดาห์)、一年(หนึ่งปี) ส่วน 月(เดือน) ใช้แตกต่างไป ไม่สามารถใช้เป็นลักษณะนาม ต้องมีลักษณะนามคั่นกลางระหว่างตัวเลขและ 月 เช่น 一个(ในภาษาไทยแปลว่าตัว)月 หากผู้เรียนไม่ทราบกรณีพิเศษของการใช้คำ ก็จะตกหล่นคำลักษณะนาม

(3.1.3) ตกหล่นคำที่ควรต้องซ้ำ เหตุผลที่เกิดการตกหล่นคือสับสนกับภาษาแม่ เช่น

打球[打]了三个钟头 (เตะบอล[เตะ]ไปสามชั่วโมง)

看小说[看]累了(อ่านหนังสือ[อ่าน]เหนื่อยแล้ว)

李老师教语文,也教英语 (อาจารย์หลี่สอนภาษาจีนและ[สอน]ภาษาอังกฤษด้วย)

(3.1.4) ตกหล่นส่วนเสริมต่อท้าย เหตุผลที่ทำให้ตกหล่นค่อนข้างซับซ้อน และส่วนเสริมเหล่านี้จะไม่มีในภาษาแม่ เมื่อแปลภาษาแม่เป็นภาษาจีน ก็จะเกิดการตกหล่นส่วนเสริม เช่น คำช่วยโครงสร้างสมบูรณ์

他们打[得]很好 (พวกเขาเล่นได้ดีมาก)

他们看[的]电影非常有意思 (ภาพยนตร์ที่พวกเขาไปดูน่าสนใจ)

玛丽看[了]三个钟头小说 (มาลีอ่านหนังสือไปสามชั่วโมง)

(3.1.5) ส่วนใดส่วนหนึ่งที่ประกอบเป็นกลุ่มคำในภาษาจีน แต่เป็นคำๆ เดียวในภาษาอังกฤษ เช่น

从他[那儿/家...] (จากเขา/จากบ้านเขา)

往嘴[里边...] (ในปาก...)

在河[里/上...] (อยู่ใน/บนแม่น้ำ)

(3.1.6) คำหรือส่วนประกอบที่จำเป็นในการสื่อความหมาย แต่ผู้เรียนยังไม่ได้เรียนหรือยังไม่เข้าใจการใช้คำ เช่น

你[不要]做那件事 (คุณอย่าไปทำเรื่องนั้น)

3.2. 误加偏误 (การใช้คำหรือส่วนประกอบเกินหรือซ้ำ)

เป็นข้อผิดพลาดที่เกิดจากการใช้คำหรือส่วนประกอบเกินหรือซ้ำ ส่วนมากจะเกิดขึ้นกับผู้เรียนระดับต้นที่ยังไม่เข้าใจไวยากรณ์ภาษาจีนดีพอ ลักษณะข้อผิดพลาดประเภทนี้ ผู้เรียนสามารถ

ใช้รูปแบบไวยากรณ์ได้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ในระดับหนึ่ง แต่เมื่อรูปแบบไวยากรณ์นั้นมีการเปลี่ยนแปลง ผู้เรียนจะเข้าใจผิดว่ายังสามารถใช้รูปแบบไวยากรณ์เดิมได้อยู่ เช่น

การใช้คำว่า 很(มาก) ผู้เรียนภาษาจีนระดับต้นเข้าใจว่าตามปกติ จำเป็นต้องใช้ 很 นำหน้าคำคุณศัพท์ที่ทำหน้าที่เป็นบทกริยาของประโยค แสดงการยืนยัน ซึ่งในกรณีนี้ 很 ไม่ได้แสดงความหมายว่า “มาก” อย่างชัดเจน เพราะถ้าไม่ใช่ 很 นำหน้าคำคุณศัพท์ บทกริยานั้นจะสื่อถึงการเปรียบเทียบ แต่ถ้าหากคำคุณศัพท์นั้นถูกขยายด้วยคำวิเศษณ์ แสดงระดับความเข้มข้นหรือตามหลังด้วยบทเสริมแสดงอาการหรือแสดงระดับความเข้มข้น ในกรณีนี้ก็จะไม่สามารถใช้ 很 ได้ตามปกติ ซึ่งกรณีหลังนี้ในตำราเรียนมักไม่มีการอธิบายอย่างชัดเจนว่าต้องตัด 很 ออก ผู้เรียนจึงใช้ผิด เช่น

她非常(很)高兴 (เขาดีใจมาก)

你的房间多么(很)干净啊 (ห้องของคุณสะอาดจัง)

这本小说多么(很)有意思啊 (หนังสือเล่มนี้น่าสนใจมาก)

你(很)非常好(คุณเป็นคนดี)

*หมายเหตุ ส่วนที่อยู่ใน [] คือ ส่วนที่เกินมา

เหตุผลที่ทำให้เกิดการใช้คำหรือส่วนประกอบเกินหรือซ้ำนั้น ส่วนมากเกิดจากผู้เรียนนำหลักการไวยากรณ์ไปใช้ในสถานการณ์ หรือนำหลักการไวยากรณ์ของภาษาแม่มาใช้ในการเรียนภาษาจีน

3.3. 误代偏误 (การใช้คำผิดหรือไม่เหมาะสม)

เป็นข้อผิดพลาดที่เกิดจากการเลือกใช้คำผิดหรือไม่เหมาะสมกับบริบท เช่น คำที่มีความหมายเหมือนกันหรือใกล้เคียงกัน แต่วิธีการใช้ต่างกัน หรืออักษรตัวเดียวกันแต่ความหมายและวิธีการใช้ต่างกัน หรือวิธีการใช้เหมือนกันแต่ความหมายตรงข้ามกัน เป็นต้น ซึ่งมักจะเกิดขึ้นในกรณีต่างๆ ดังนี้

(3.3.1) เลือกใช้คำไม่เหมาะสม เช่น

或者/还是 (หรือ) ความหมายเหมือนกัน วิธีการใช้ต่างกัน

一点儿/有一点儿 (นิดหน่อย) ความหมายเหมือนกัน วิธีการใช้ต่างกัน

二 / 两 (สอง) ความหมายเหมือนกัน วิธีการใช้ต่างกัน

不 / 没 (有) (ไม่) ความหมายเหมือนกัน วิธีการใช้ต่างกัน

分 / 分钟 (นาที) ความหมายใกล้เคียงกัน วิธีการใช้ต่างกัน

刚刚才 (เพิ่ง) ความหมายใกล้เคียงกัน มีอักษรเหมือนกันเป็นส่วนประกอบ

还/还有 (ยัง/ยังมี) ความหมายใกล้เคียงกัน วิธีการใช้ต่างกัน

来/去 (มา/ไป) ความหมายตรงข้ามกัน วิธีการใช้เหมือนกัน

对于/关于 (สำหรับ/เกี่ยวกับ) ความหมายต่างกัน ประเภทคำเดียวกัน มีอักษรเหมือนกันเป็น

ส่วนประกอบ

什么/怎么 (อะไร/อย่างไร) ความหมายต่างกัน ออกเสียงใกล้เคียงกัน วิธีการใช้ต่างกัน มีอักษรเหมือนกันเป็นส่วนประกอบ

(3.3.2) เลือกใช้รูปแบบไวยากรณ์ไม่เหมาะสม

สาเหตุเกิดจากการแทรกแซงของภาษาแม่ ผู้เรียนมักใช้รูปแบบไวยากรณ์ที่มีในภาษาแม่ สัมพันธ์กับภาษาจีน เช่น ในภาษาจีน การขยายบทกริยาบางครั้งใช้บทขยายบทกริยา บางครั้งใช้บทเสริมกริยา แต่ในภาษาอังกฤษ ไม่มีบทเสริมกริยา ผู้เรียนที่ภาษาแม่คือภาษาอังกฤษ จึงเลือกวางบทขยายไว้หน้าบทกริยา ซึ่งทำให้เกิด ข้อผิดพลาด เช่น

[迅速发展]发展 (พัฒนาอย่างรวดเร็ว)

[很多地]应用 (ประยุกต์ใช้มากขึ้น)

หรือบางครั้งเลือกใช้รูปแบบบทเสริมกริยาไม่ถูกต้อง และวิธีการใช้ก็ไม่ถูกต้อง เช่น

他唱[好极了] (เขาร้องเพลงได้ดีมาก)

今天下雨[很大] (วันนี้ฝนตกหนักมาก)

*หมายเหตุ ส่วนที่อยู่ใน [] คือ ส่วนที่รูปแบบไวยากรณ์ ไม่ถูกต้อง

(3.3.3) เลือกใช้รูปแบบประโยคไม่เหมาะสม

มักจะเกิดขึ้นในกรณีผู้เรียนเลือกใช้รูปแบบประโยคที่เรียบง่ายและมั่นใจมาใช้งาน ซึ่งเกิดความไม่ถูกต้อง หรือในทางตรงกันข้าม ผู้เรียนเลือกใช้รูปแบบประโยคที่ไม่ควรใช้ เช่น ประโยคต่อไปนี่ ควรใช้รูปแบบประโยค 把

可以扔石头到海里去 (สามารถโยนก้อนหินไปในทะเล)

请你带这本字典给小李 (กรุณาเอาพจนานุกรมเล่มนี้ไปให้หลี่)

他放一封信在桌子上 (เขาวางจดหมายบนโต๊ะ)

老师让我们翻译这篇文章成中文 (ครูให้เราแปลข้อความนี้เป็นภาษาจีน)

3.4. 错序偏误 (การเรียงลำดับไม่ถูกต้อง)

เป็นข้อผิดพลาดที่เกิดจากการเรียงลำดับของส่วนประกอบต่างๆ ในประโยคไม่ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์จีน มีลักษณะดังนี้

(3.4.1) การเรียงลำดับของส่วนประกอบเดียวไม่ถูกต้อง ได้แก่

(3.4.1.1) การเรียงลำดับของบทขยายบทกริยาไม่ถูกต้อง ในภาษาจีนบทขยายบทกริยามักอยู่ระหว่างบทประธานกับบทกริยา มีเพียงบทขยายที่บอกเวลาและสถานที่ที่สามารถวางไว้ต้นประโยคได้ด้วยซึ่งนักศึกษาต่างชาติมักจะนำไปวางไว้ท้ายประโยค เหตุผลเกิดจากการแทรกแซงของภาษาแม่ ตัวอย่างเช่น

[常常]我们去旅行 (พวกเราไปที่เที่ยวประจำ)

我们每天开始上课[八点] (พวกเราเริ่มเข้าเรียนแปดโมงเช้าทุกวัน)

*หมายเหตุ ส่วนที่อยู่ใน [] คือ ส่วนที่เรียงลำดับไม่ถูกต้อง

(3.4.1.2) การเรียงลำดับของบทชยานามไม่ถูกต้อง

ในภาษาจีน บทชยานามจะอยู่หน้าส่วนหลัก แต่นักศึกษาต่างชาติมักวางบทชยานามไว้หลังส่วนหลัก ซึ่งสาเหตุเกิดจากการแทรกแซงของภาษาแม่เช่นกัน ตัวอย่างเช่น

好机会[学习中文的] (โอกาสเรียนภาษาจีนที่ดี)

那本书[我买的] (หนังสือเล่มนั้นที่ฉันซื้อ)

(3.4.2) การเรียงลำดับของส่วนประกอบประเภท ต่างๆ ไม่ถูกต้อง

เนื่องจากว่าในภาษาจีน การรวมกลุ่มของส่วนประกอบประเภทต่างๆ ในประโยคมีลำดับการวางที่แน่นอน ซึ่งผู้เรียนต่างชาติมักผิดพลาด 2 รูปแบบ ได้แก่

(3.4.3) ลำดับภายในแต่ละส่วนประกอบเองไม่ถูกต้อง เช่น

去年九月 (เดือนกันยายน ปีที่แล้ว) ผิดเป็น 九月去年

十楼 (ชั้น 10) ผิดเป็น 楼十

(3.4.4) ลำดับการเรียงส่วนประกอบประเภท ต่างๆ เข้าด้วยกันไม่ถูกต้อง เช่น

昨天在北京 (เมื่อวานที่ปักกิ่ง) ผิดเป็น 在北京昨天

จากผลการศึกษาข้างต้น Lu, J ได้ชี้แจงว่า สาเหตุหลักที่ทำให้เกิดข้อผิดพลาดทางไวยากรณ์ของชาวต่างชาติที่เรียนภาษาจีน หากมองจากด้านผู้เรียน คือ 1) การแทรกแซงของภาษาแม่ 2) การแทรกแซงจากความรู้พื้นฐานทางไวยากรณ์ที่ยังไม่เข้าใจดีที่มีผลต่อการเรียนรู้ไวยากรณ์ใหม่ หากมองจากด้านผู้สอน ความผิดพลาดในการอธิบายบรรยายและการฝึกฝนเป็นสาเหตุหลักที่ทำให้ผู้เรียนเกิดความผิดพลาด

จากทฤษฎีข้อผิดพลาดทางไวยากรณ์ของชาวต่างชาติที่เรียนภาษาจีนของ Lu, J สามารถสรุปได้ว่า สาเหตุที่เกิดความผิดพลาดทางไวยากรณ์ในการเรียนจีน เกิดจากทั้งผู้เรียนและวิธีการสอนของผู้สอนด้วย หากได้ปรับปรุงระบบการสอน ก็จะทำให้ผลกระทบที่เกิดจากข้อผิดพลาดของผู้เรียนน้อยลง ดังนั้น ระหว่างการเรียนการสอน ผู้สอนควรสนใจในเรื่องต่างๆ เช่นรู้ปัญหา ผู้สอนควรศึกษาปัญหาต่างๆของผู้เรียนในการเรียนภาษาจีน ทราบปัญหาล่วงหน้า เพื่อชี้แจงนักศึกษาหลีกเลี่ยงปัญหาในการเรียนไวยากรณ์จีน สอนให้รอบคอบ เริ่มจากความรู้ง่ายถึงยาก เรื่องไวยากรณ์เป็นความรู้ที่ค่อนข้างซับซ้อน ผู้สอนต้องสนใจรายละเอียดมากขึ้น เพื่อให้ผู้เรียนได้รับความรู้อย่างชัดเจน

ตอนที่ 4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

มีนักวิจัยหลายท่านได้ศึกษาเกี่ยวกับปัญหาและสาเหตุของปัญหาในการเขียนภาษาจีนของนักศึกษาไทยดังนี้

วรกร แซ่พุ่น (2560) ได้ศึกษาเรื่อง การศึกษาสภาพและปัญหาการเรียนการสอนภาษาจีนของโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดยะลา พบว่า ปัญหาของการเรียนการสอนภาษาจีนคือ

ประสิทธิผลการเรียนต่ำ ผู้เรียนจำนวนมากไม่สามารถนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ได้อย่างมีประสิทธิภาพและแบบเรียนที่ใช้ในประเทศไทยขาดความเหมาะสม แบบเรียนที่นิยมใช้ไม่ว่าจะเป็นการเรียนการสอนในระบบหรือนอกระบบ มีการใช้แบบเรียนที่ผลิตจากประเทศจีนเสียเป็นส่วนใหญ่ ตลอดจนวิธีการสอนไม่สามารถตอบสนองความต้องการของผู้เรียน ครูผู้สอนขาดเทคนิคการสอนที่จะดึงดูดให้ผู้เรียนตั้งใจและสนใจเรียนภาษาจีน การเรียน การสอนภาษาจีนในประเทศไทยโดยทั่วไปยังใช้ระบบเก่าซึ่งเน้นการท่องจำ อ่าน คัด เขียน โดยไม่เกิดแรงจูงใจในการที่จะนำไปใช้ในชีวิตจริง อีกทั้งตำราที่ใช้ต่าง ๆ ยังมีความล้าหลัง ปัญหาหลักอยู่ที่เรื่องครูผู้สอน ขาดหลักสูตรและแบบเรียน รวมไปถึงการขาดการสนับสนุนของรัฐ

ธุมวดี สิริปัญญาธิ (2559) ได้ศึกษาเรื่อง ปัญหาการเรียนการสอนภาษาจีนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย แผนการเรียนศิลป์ภาษาจีนเขตภาคตะวันออกเฉียงของไทย พบว่า ปัญหาการเรียนการสอนภาษาจีน ได้แก่ 1) ด้านสภาพการจัดการเรียนการสอน พบว่า หลักสูตรการเรียนการสอนภาษาจีนที่ทางโรงเรียนกำหนดกับแนวการปฏิบัติจริงไม่สอดคล้องกัน หัวหน้าหมวดภาษาต่างประเทศขาดความเข้าใจในภาษาจีน ทำให้ไม่สามารถวัดและประเมินการสอนของอาจารย์ผู้สอนได้ อีกทั้ง การที่โรงเรียนขาดครูสอนภาษาจีนที่เป็นครูประจำระยะยาว ทำให้การวางแผนการเรียนการสอนภาษาจีนขาดความต่อเนื่อง 2) ด้านองค์ความรู้ทางภาษาจีนของนักเรียน พบว่า เกิดความซ้ำซ้อนและความไม่ต่อเนื่องของเนื้อหาที่เรียน จำนวนคาบเรียนภาษาจีนที่ไม่เพียงพอ การขาดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้และการฝึกฝนภาษาจีน จำนวนเอกสารประกอบการสอนและตำราที่ไม่เพียงพอกับจำนวนผู้เรียน รวมถึงการที่ครูผู้สอนมีประสบการณ์สอนไม่เพียงพอ 3) ด้านตำราที่ใช้ประกอบการเรียนการสอนภาษาจีนของนักเรียน พบว่า การเลือกใช้ตำราของครูผู้สอนนั้นขึ้นอยู่กับความรู้ของกลุ่มผู้เรียน และการเข้าถึงแหล่งตำราของครูผู้สอนเป็นหลัก จึงทำให้การเลือกใช้ตำราของแต่ละโรงเรียนไม่เป็นมาตรฐานเดียวกัน

สุพิชญา ชัยโชติรัตนันท์ (2558) ได้ทำวิจัยเรื่อง การศึกษาข้อผิดพลาดการแปลภาษาไทยเป็นภาษาจีนของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีนธุรกิจในมิติด้านไวยากรณ์ พบว่า สาเหตุหลักที่ทำให้เกิดข้อผิดพลาดในการแปลภาษาไทยเป็นภาษาจีน คือ นักศึกษายังขาดทักษะการใช้ภาษา จีนทั้งด้านคำศัพท์และไวยากรณ์ ประกอบกับการได้รับอิทธิพลจากภาษาไทย ภาษาแม่และความรู้ภาษาจีนที่ยังไม่แตกฉานพอของชาวต่างชาติ เป็นอุปสรรคของการเรียนรู้ไวยากรณ์ใหม่และทำให้เกิดข้อผิดพลาดในการใช้ภาษาจีน

สุวีรพร ไตรจันทร์ (2557) ได้ศึกษา สภาพปัญหาการเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทย ยุคปัจจุบันของนักเรียนระดับอาชีวศึกษา พบว่า ปัจจัยหลักของปัญหาในการเรียนการสอนภาษาจีนของระดับอาชีวศึกษา ได้แก่ 1) การขาดแคลนบุคลากรทางการศึกษาที่มีความรู้ความชำนาญ 2) ตำราการเรียนการสอนในประเทศไทยมีน้อยและไม่หลากหลายรวมทั้งไม่มีความต่อเนื่อง ไม่มีหลักสูตร ขาดคู่มือครูทำให้มาตรฐานการสอนไม่เท่าเทียมกัน 3) ขาดแรงจูงใจ และขาดการส่งเสริม

ในการใช้ภาษาจีนนอกชั้นเรียน 4) ครูจีนอาสาสมัครพูดภาษาไทยไม่ได้ ทำให้การเรียนชะงักเมื่อไม่เข้าใจก็ทำให้ผู้เรียนเกิดความเบื่อหน่าย ไม่สนใจที่จะเรียนกับครูจีนมีความสามารถทางภาษาจีน 5) ขาดหลักสูตร และนโยบายในการจัดการเรียนการสอนที่ชัดเจนและดีเพียงพอ โดยที่ทุกระดับชั้น การเรียนเริ่มจากศูนย์ขาดรอยต่อ จึงทำให้เกิดการศูนย์เปล่า 6) การเรียนการสอนเน้นเชิงพาณิชย์ในรูปแบบสถาบันสอนพิเศษมากเกินไป รวมทั้งเน้นเนื้อหาไปทางด้านสอบแข่งขัน แต่ไม่ได้เน้นการใช้ในชีวิตประจำวัน ฉะนั้นผู้ที่เรียนภาษาจีนในประเทศไทยจำนวนน้อยมากที่จะสามารถใช้ทักษะทางภาษาจีนได้อย่างดี

สุวรรณ เลียงหิรัญถาวร (2556) ได้ศึกษาเรื่อง การศึกษาสภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายของโรงเรียนในจังหวัดเชียงใหม่ พบว่า มีครูผู้สอนที่จบตรงสาขา แต่ส่วนใหญ่ยังขาดประสบการณ์ในการจัดการเรียนการสอน มีจุดมุ่งหมายในการสอน มีการกำหนดเนื้อหา วิธีการสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน แต่ยังคงติดขัดด้วยเวลาที่น้อย ทำให้การจัดการเรียนการสอนยังไม่ครบถ้วนและเพียงพอสำหรับการฝึกทักษะต่าง ๆ เพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวันและการเรียนต่อในระดับสูง เอกสารประกอบการสอน และแผนการสอน ยังไม่เป็นมาตรฐานเดียวกัน นอกจากนั้น ยังขาดสื่อการเรียนการสอนที่ทันสมัย รวมทั้งห้องปฏิบัติการภาษาที่เพียงพอกับจำนวนผู้เรียนด้วย

แพรวา เพชรเชิดชู (2552) ได้ศึกษาเรื่อง การวิเคราะห์ข้อผิดพลาดในการใช้คำบุพบทภาษาจีนของนักเรียนไทยระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ผลการศึกษาพบว่า ภาษาแม่มีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ภาษาที่สองมากกว่าอิทธิพลจากการเรียนการสอน ดังนั้น ผู้วิจัยแนะนำให้ผู้สอนแยกกลุ่มคำภาษาจีน เช่น คำบุพบทตามการวางตำแหน่งในประโยค เพื่อให้ความผิดพลาดที่มีมูลเหตุจากทั้งอิทธิพลของภาษาแม่และการเรียนการสอนนั้นลดปริมาณลงมากยิ่งขึ้น

ศุภชัย แจ่มใจ (2552) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเรียนภาษาจีนของผู้เรียน สาขาวิศวกรรมกิจจันและสาขาจีนศึกษา คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตภูเก็ต พบว่า ปัจจัยสำคัญ ที่ส่งผลต่อการเรียนภาษาจีนของผู้เรียน ได้แก่ แนวโน้มการเพิ่มขึ้นของจำนวนผู้เรียนที่เรียนภาษาจีนจากระดับชั้นมัธยม ทำให้พื้นฐานความรู้ของผู้เรียนในชั้นเรียนแตกต่างกันมาก ปัญหาความยากของการเรียนภาษาจีนในทักษะด้านต่างๆ ปัญหาการจัดการศึกษาด้านเนื้อหา รายวิชา ภาษาจีนพื้นฐานในหลักสูตรและรูปแบบการจัดผู้สอนชาวไทยและผุ้สอนชาวจีนที่เหมาะสมกับ ผู้เรียนในแต่ละระดับ รวมไปถึงระยะเวลาและจำนวนผู้เรียนต่อชั้นเรียนในการจัดการศึกษาที่ มหาวิทยาลัยจีน ปัญหาการควบคุมคุณภาพของอาสาสมัครผู้สอนชาวจีนของสถาบันขงจื้อ และการพัฒนาวิธีการศึกษาของผู้สอนชาวไทยในสาขาที่ขาดแคลน ปัจจัยเสริมการพัฒนาความสามารถทางภาษาจีนของผู้เรียนด้านอื่นๆ อันได้แก่ แรงจูงใจในการเรียน พฤติกรรมการเรียน และการศึกษา ค้นคว้าหาความรู้ภาษาจีนด้วยตนเอง

Qiao (2016) ได้ศึกษาเรื่อง การวิเคราะห์ข้อผิดพลาดและกลยุทธ์การสอนด้านไวยากรณ์ในการเรียนภาษาจีน กรณีศึกษากับนักเรียนไทยระดับมัธยมศึกษา ผลการศึกษาพบว่า สาเหตุที่ทำให้เกิดข้อผิดพลาดในการเรียนภาษาจีนด้านไวยากรณ์นั้น ได้แก่ 1) ด้านลักษณะภาษาจีน ความยากและความซับซ้อนของไวยากรณ์ภาษาจีน 2) ด้านนักเรียน เช่น การแทรกแซงของภาษาแม่ วิธีการเรียนของตนเอง แรงจูงใจการเรียนภาษาจีน เข้าร่วมกิจกรรมเกี่ยวกับภาษาจีนน้อย ปัจจัยทางด้านครอบครัว เป็นต้น 3) ด้านผู้สอน เช่น ทักษะและวิธีการสอนยังต้องพัฒนา ความรู้เกี่ยวกับภาษาและวัฒนธรรมจีนไม่เพียงพอ เป็นต้น 4) ด้านสิ่งแวดล้อม เช่น จำนวนชั่วโมงการเรียนภาษาจีนน้อย สิ่งสนับสนุนการเรียนการสอนไม่เพียงพอ เป็นต้น

Li (2015) ศึกษาเรื่อง การวิเคราะห์ข้อผิดพลาดในการเรียงลำดับคำในประโยคภาษาจีนของนักศึกษาไทย พบว่า สาเหตุที่ทำให้เกิดข้อผิดพลาดในการเรียงลำดับคำในประโยคภาษาจีนของนักศึกษาไทย ได้แก่ 1) การแทรกแซงของภาษาแม่ 2) การแทรกแซงทางวัฒนธรรม 3) ข้อบกพร่องในระบบการเรียนการสอน เป็นต้น และได้เสนอแนวทางการแก้ไขปัญหา เช่น ผู้สอนภาษาจีนศึกษาเรื่องการเปรียบเทียบไวยากรณ์ภาษาไทยและภาษาจีนมากขึ้น อธิบายในชั้นเรียนพร้อมแทรกความรู้ทางวัฒนธรรมจีนด้วย สรุปกฎไวยากรณ์ภาษาจีนเพื่อให้เข้าใจหลักภาษาจีนชัดเจนมากขึ้น

Xie (2012) ได้ศึกษาเรื่อง การวิเคราะห์ข้อผิดพลาดและแนวทางแก้ไขในการเขียนภาษาจีนของนักศึกษาไทย พบว่า ปัญหาในการเขียนภาษาจีนของนักศึกษาไทยส่วนมากเป็น 1) ปัญหาด้านเครื่องหมายวรรคตอน 2) ปัญหาด้านเขียนตัวอักษรผิด 3) ปัญหาด้านการใช้คำไม่เหมาะสม 4) ปัญหาด้านโครงสร้างประโยค และสาเหตุของปัญหาได้แก่ ผลกระทบจากภาษาแม่ ความยากของวิชาการเขียนภาษาจีน วิธีการเรียนไม่ถูกต้องและระดับความสามารถภาษาจีนของผู้เรียนแต่ละคนไม่เท่ากัน ระดับคุณภาพการสอนของครูไม่ดีพอ

ตารางที่ 1 ตารางสังเคราะห์งานวิจัยต่างๆ

ประเด็นต่างๆที่ เกี่ยวข้อง	วารสาร แข่งขัน	2560	ธุมวดี ศิริปัญญา รัฐ	2559	สุพิชญา ชัยโชติธำนันท์	2558	สุวิพร ไตรจันทร์	2557	สุวรรณ เสียงหรือญาวาร	2556	แพรวา เพชรเชิดชู	2552	ศุภชัย แจ้งใจ	2552	Qiao, P 2016	Xie,Y 2012	Li, Y 2015
ปัญหาต้นผู้สอน	✓	✓		✓			✓		✓				✓		✓		
ปัญหาต้นตำรา		✓		✓			✓		✓								
ปัญหาต้นผู้เรียน					✓		✓						✓		✓		
ความยากของ ภาษาจีน					✓		✓				✓				✓		
ปัญหาการใช้คำไม่ เหมาะสม																✓	✓
การศกหสนคำ หรือส่วนประกอบ															✓		✓
การใช้คำหรือ ส่วนประกอบเกิน หรือซ้ำ															✓		✓
การเรียงลำดับไม่ ถูกต้อง															✓		✓

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย มีดังนี้

1. กลุ่มเป้าหมาย
2. ขั้นตอนดำเนินการวิจัย
3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล

1. กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายในการวิจัยเป็นนักศึกษาไทยที่ลงทะเบียนเรียนในสาขาวิชาภาษาจีนสื่อสารธุรกิจ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม ภาคการศึกษา 2/2559 จำนวน 31 คน

2. ขั้นตอนดำเนินการวิจัย

ตารางที่ 2 ขั้นตอนดำเนินการทำวิจัย

ระยะที่	ขั้นตอนดำเนินการวิจัย	วิธีการ
1. การเตรียมแบบทดสอบ	1.1 ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย	ค้นคว้าข้อมูลจากแหล่งต่างๆ
	1.2 สร้างเครื่องมือในการเก็บข้อมูล	นำความรู้ที่ได้จากการศึกษาเอกสารมาสร้างเครื่องมือในการเก็บข้อมูล
	1.3 ให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือ	นำเครื่องมือแบบทดสอบไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบและปรับแก้ให้ถูกต้อง
2. การเก็บข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล	2.1 เก็บข้อมูล	แจกแบบทดสอบให้กับนักศึกษาไทย
	2.2 วิเคราะห์ข้อมูล	นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้ นำเสนอเป็นเล่มวิจัย

3.เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบทดสอบการเขียนภาษาจีน ซึ่งแบ่งออกเป็น 4 ส่วน ได้แก่ ส่วนที่ 1 翻译 แปลความหมายจากประโยคภาษาไทยเป็นภาษาจีน

โดยระบุประโยคภาษาไทย 10 ประโยค ให้นักศึกษาไทยแปลเป็นภาษาจีนตามความหมายภาษาไทย

ส่วนที่ 2 造句 การแต่งประโยคภาษาจีน

โดยระบุคำศัพท์ภาษาจีน 5 คำ ให้นักศึกษาไทยแต่งประโยคภาษาจีน

ส่วนที่ 3 排序 การเรียงลำดับคำศัพท์ให้ถูกต้องตามรูปแบบของประโยค

โดยระบุคำศัพท์ภาษาจีน ให้นักศึกษาไทยเรียงลำดับให้ถูกต้องตามรูปแบบประโยค

ส่วนที่ 4 写作 เขียนข้อความภาษาจีน

โดยระบุหัวข้อชัดเจน ให้นักศึกษาไทยเขียนข้อความภาษาจีน ไม่ต่ำกว่า 100 ตัวอักษรจีน

ผู้วิจัยได้นำแบบทดสอบให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเพื่อหาความตรงเชิงเนื้อหา (Content validity) จำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาแล้วคำนวณดัชนีความสอดคล้องภายใน (Index of Item Objective Congruency : IOC) โดยใช้สูตรของแฮมเบิลตัน (Hambleton, 1962) เลือกค่า IOC ที่มากกว่า 0.5 โดยค่า IOC ที่ได้มีค่าอยู่ระหว่าง 0.67-1.00

4.การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลด้วยตนเองทุกขั้นตอน โดยมีรายละเอียด ดังนี้

- ผู้วิจัยได้แจกแบบทดสอบให้กับนักศึกษากลุ่มตัวอย่างในห้องเรียนจำนวน 31 คน เพื่อใช้สำรวจปัญหาการเขียนภาษาจีนของนักศึกษาไทย

- ผู้วิจัยเก็บข้อมูลด้วยการรวบรวมงานเขียนของนักศึกษาจำนวน 31 ชุด เพื่อนำมาวิเคราะห์

5.การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ผู้วิจัยตรวจวิเคราะห์งานเขียน ทั้ง 31 ฉบับ และจำแนกประเภทข้อผิดพลาดตามความถี่ข้อผิดพลาดจากแบบทดสอบ ดังนี้

- 5.1 遗漏偏误 (การตกหล่นคำหรือส่วนประกอบ)
- 5.2 误加偏误 (การใช้คำหรือส่วนประกอบเกินหรือซ้ำ)
- 5.3 误代偏误 (การใช้คำผิดหรือไม่เหมาะสม)

5.4 错序偏误 (การเรียงลำดับไม่ถูกต้อง)

5.5 其他错误 (ปัญหาอื่นๆในการเขียน)

ตารางที่ 3 ความถี่ข้อผิดพลาดจากแบบทดสอบ

ประเภทข้อผิดพลาด	จำนวนครั้งผิดพลาด	%ของความผิดพลาด
การตกหล่นคำหรือส่วนประกอบ	96	38.09%
การใช้คำหรือส่วนประกอบเกินหรือซ้ำ	64	25.39%
การใช้คำผิดหรือไม่เหมาะสม	52	20.63%
การเรียงลำดับไม่ถูกต้อง	35	13.88%
ปัญหาอื่นๆในการเขียน	5	2.01%
รวม	252	100%

SPU

SRIPATUM
UNIVERSITY

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่องนี้ การวิเคราะห์ปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหาการเขียนภาษาจีนของนักศึกษาไทย สาขาวิชาภาษาจีนสื่อสารธุรกิจ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม ได้รับข้อมูลจากแบบทดสอบฉบับสมบูรณ์ จำนวน 31 ชุดของกลุ่มตัวอย่าง การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลแบ่งเป็น 3 ตอน

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ปัญหาการเขียนภาษาจีนของนักศึกษาไทย แบ่งเป็น 5 ด้านได้แก่ 1) การตกหล่นคำหรือส่วนประกอบ 2) การใช้คำหรือส่วนประกอบเกินหรือซ้ำ 3) การใช้คำผิดหรือไม่เหมาะสม 4) การเรียงลำดับไม่ถูกต้อง 5) ปัญหาอื่นๆในการเขียน

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์สาเหตุของปัญหาในการเขียนภาษาจีนของนักศึกษาไทย แบ่งเป็น 4 ด้านได้แก่ 1) ด้านภาษาที่สอง (ภาษาจีน) 2) ด้านผู้เรียน 3) ด้านผู้สอน 4) ด้านเอกสารตำรา

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์แนวทางแก้ไขปัญหาการเขียนภาษาจีนของนักศึกษาไทย โดยได้ทำการสรุปผลการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูล 4 ด้านดังต่อไปนี้ 1) ผู้เรียนเป็นหลัก 2) ด้านผู้สอน 3) ด้านตำรา 4) การสนับสนุนจากภายนอก

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ปัญหาการเขียนภาษาจีนของนักศึกษาไทย

ปัญหาการเขียนภาษาจีนของนักศึกษาไทย สาขาวิชาภาษาจีนสื่อสารธุรกิจ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม ที่พบเห็นในการวิจัยครั้งนี้ นับความถี่ข้อผิดพลาดจากแบบทดสอบดังนี้

ประเภทข้อผิดพลาด	จำนวนครั้งผิดพลาด	%ของความผิดพลาด
การตกหล่นคำหรือส่วนประกอบ	96	38.09%
การใช้คำหรือส่วนประกอบเกินหรือซ้ำ	64	25.39%
การใช้คำผิดหรือไม่เหมาะสม	52	20.63%
การเรียงลำดับไม่ถูกต้อง	35	13.88%
ปัญหาอื่นๆในการเขียน	5	2.01%
รวม	252	100%

โดยสามารถแบ่งออกเป็น 5 ด้าน ได้แก่

1) การตกลงคำหรือส่วนประกอบ

ปัญหาด้านการตกลงคำหรือส่วนประกอบจะพบเห็นมากที่สุดในการทำแบบทดสอบครั้งนี้ คำที่นักศึกษาส่วนใหญ่ทำตกลง เช่น “的”“地”“得”“了” ซึ่งเป็นคำเสริมที่มีบทบาทสำคัญในโครงสร้างประโยค ถึงแม้แต่อักษรตัวเดียว แต่ขาดไม่ได้ในประโยคภาษาจีน อีกอย่างคือ การใช้ของ “的”“地”“得” นักศึกษาจะแบ่งแยกไม่ถูกต้อง

ตัวอย่างข้อผิดพลาดในการเขียนด้านการตกลงคำหรือส่วนประกอบ

* () หมายถึงส่วนประกอบที่นักศึกษากลั่น

我的梦想是 (当) 老师 ความฝันของฉันคือ (เป็น) ครู - ขาดคำกริยา

我家有四 (口) 人 ครอบครัวของฉันมี(คน)สี่คน - ขาดคำลักษณนาม

用 (了) 一个月 (的) 时间 ใช้เวลาหนึ่งเดือน - ขาดคำเสริม

我喜欢教 (书) ฉันชอบสอน(หนังสือ) - ขาดคำนาม

我们学 (了) 三个小时 เราเรียนไปสามชั่วโมง - ขาดคำเสริม

我的爱好是 (打) 篮球 งานอดิเรกของฉันคือ(เล่น)บาสเกตบอล - ขาดคำกริยา

他唱歌 (唱) (得) 很好 เขาร้องเพลงได้ดีมาก - ขาดคำเสริม

但是我 (会) 继续努力 แต่ฉัน(จะ)พยายามต่อไป - ขาดคำกริยาเสริม

可以在生活 (中) 使用 สามารถใช้(ใน)ชีวิตประจำวันได้ - ขาดคำบุพบท

我喜欢写作, 但 (写得) 不好 ฉันชอบงานเขียน แต่เขียนไม่ดี - ขาดคำกริยาและคำเสริม

ซึ่งผู้วิจัยได้สรุปข้อผิดพลาดด้านการตกลงคำหรือส่วนประกอบตามตารางนี้

ตารางที่ 4 ตารางแสดงคำหรือส่วนประกอบตกลงที่พบในการเขียนภาษาจีนของนักศึกษาไทย

ประโยค	นักศึกษาไทยเขียนผิด
我看到一只狗。	我看一只狗。
他唱歌唱得很好。	他唱歌唱很好。
我们学了三个小时。	我们学三个小时。
这个月有三十天。	这月有三十天。
谁都知道他是好人。	谁知道他是好人。
他可能喜欢你。	他可能喜你。
我会继续努力。	我继续努力。
但是天气还是很暖和。	但是天气还暖和。
虽然工作忙, 但是你也要保重身体。	虽然工作忙, 但是你要保重身体。
我的爱好是唱歌。	我的爱好是唱。

ประโยค	นักศึกษาไทยเขียนผิด
我喜欢出去玩。	我喜欢出去玩。
我来曼谷是为了学习中文。	我来曼谷为学习中文。
我喜欢教书。	我喜欢教。
我家有四口人。	我家有四人。
我的梦想是当老师。	我的梦想是老师。
用了一个月的时间。	用一个月时间。
可以在生活中使用。	可以在生活使用。
我喜欢写作，但写得不好。	我喜欢写作，但不好。

ปัญหาด้านการตกหล่นคำหรือส่วนประกอบ ส่วนใหญ่จะไม่ทำให้ความหมายเปลี่ยนแปลง แต่จะไม่ถูกต้องตามกฎของไวยากรณ์ภาษาจีน

2) การใช้คำหรือส่วนประกอบเกินหรือซ้ำ

ปัญหาด้านส่วนประกอบเกินหรือซ้ำ ที่พบเป็นจำนวนมาก เช่น ในการเขียนบทความ นักศึกษาไทยเลือกใช้คำว่า 我(ฉัน) เป็นจำนวนมาก ทำให้เกิดความซ้ำ ซึ่งไม่จำเป็นต้องใช้คำว่า 我(ฉัน) ในทุกประโยค และปัญหาอื่น เช่น คำหรือส่วนประกอบที่มีความหมายเหมือนกันหรือคล้ายกัน เอามาใส่ในประโยคมากกว่าหนึ่งครั้ง ซึ่งไม่ถูกต้องตามกฎ หรือเติมคำที่ทำให้การสื่อความหมายไม่ชัดเจน

ตัวอย่างข้อผิดพลาดในการเขียนด้านการใช้คำหรือส่วนประกอบเกินหรือซ้ำ

*() หมายถึงส่วนประกอบเกินหรือซ้ำ

我喜欢喝咖啡和 (喝) 果汁 ฉันชอบดื่มกาแฟและ(ดื่ม)น้ำผลไม้

- คำว่า “喝” ซ้ำ เพราะกาแฟกับน้ำผลไม้มีลักษณะและบทบาทเหมือนกัน ใช้คำกริยา (喝) ครั้งเดียวเท่านั้น

我的梦想是 (我想) 当老师 ความฝันของฉันคือ (ฉันอยาก) เป็นครู

- คำว่า “我的梦想” ได้สื่อความหมายแล้วว่า ในอนาคต ฉันอยากทำอะไร ดังนั้น คำว่า “我想” ซ้ำกับ “我的梦想”

我想了解中国和 (并) 学习中国文化 ฉันอยากได้ความรู้เกี่ยวกับประเทศจีนและ(และ) เรียนรู้วัฒนธรรมจีน

- คำว่า “和” กับ “并” ความหมายแปลว่า “กับ/และ” เหมือนกัน เลือกใช้หนึ่งตัวเท่านั้น

ซึ่งผู้วิจัยได้สรุปข้อผิดพลาดด้านการใช้คำหรือส่วนประกอบเกินหรือซ้ำตามตารางนี้
ตารางที่ 5 ตารางแสดงการใช้คำหรือส่วนประกอบเกินหรือซ้ำที่พบในการเขียนภาษาจีนของ
นักศึกษาไทย

ประโยค	นักศึกษาไทยเขียนผิด
我看过这本书了。	我看过了这本书了。
他是好人。	他是好的人。
有没有更好的选择?	有还是没有更好的选择?
我喜欢冬天, 不喜欢夏天。	我喜欢冬天, 我不喜欢夏天。
我家有四口人。	我家有四口个人。
我想了解中国并学习中国文化。	我想了解中国和并学习中国文化。
爸爸是警察。	爸爸父亲是警察。
我家有三个人。	我家人有三个人。
我的理想是当汉语老师。	我的理想是我想当汉语老师。
我喜欢吃面条, 因为很好吃。	我喜欢吃面条, 因为我想很好吃。
我的爱好是打游戏和看小说。	我的爱好是打游戏和我很喜欢看小说。
爸爸是马来西亚人, 妈妈是泰国人。	爸爸是马来西亚人, 但是妈妈是泰国人。
每天都会看动画片。	每天都会看到动画片。
我喜欢喝咖啡和果汁。	我喜欢喝咖啡和喝果汁。

ปัญหาด้านการใช้คำหรือส่วนประกอบเกินหรือซ้ำ ส่วนใหญ่จะไม่ทำให้ความหมาย
เปลี่ยนแปลง แต่จะไม่ถูกต้องตามกฎของไวยากรณ์ภาษาจีน

3) การใช้คำผิดหรือไม่เหมาะสม

ปัญหาด้านใช้คำไม่เหมาะสม ที่พบเป็นจำนวนมาก เช่น เอาคำที่มีความหมายใกล้เคียงกัน
มาใช้แทน ซึ่งไม่ถูกต้องกับสถานการณ์ของประโยคนั้น หรือสับสนกับคำรูปธรรมและคำนามธรรม ทำให้เกิดข้อผิดพลาด

ตัวอย่างข้อผิดพลาดด้านการใช้คำผิดหรือไม่เหมาะสม

* () หมายถึงคำถูกต้องแต่นักศึกษาใช้ผิดหรือไม่เหมาะสม

谁 (都) 知道他是好人 ผิดเป็น 就 也 ใครก็รู้ว่าเขาเป็นคนดี

- คำว่า “都” “就” “也” มีความหมายว่า ก็ เหมือนกัน แต่ในประโยคนี ควรใช้ “都”
หมายถึงรู้กันทุกคน

你想吃饭（还是）吃面 ฝึกเป็น 或者 คุณอยากกินข้าวหรือบะหมี่

- คำว่า “还是” กับ “或者” หมายถึง หรือ เหมือนกัน แต่ “还是” ใช้ในคำถาม เท่านั้น ส่วน “或者” ใช้ในประโยค declarative

我喜欢（上网）ฝึกเป็น 玩网 ฉันชอบเล่นเน็ต

- ในภาษาไทย เล่นแปลว่า “玩” นักศึกษาจึงนำภาษาไทยมาแปลฝึกเป็น “玩网” แต่ ในภาษาจีน เล่นเน็ตต้องใช้คำว่า “上网”

虽然他（很好），但是他很穷 ฝึกเป็น 好的 ถึงแม้เขาเป็นคนดี แต่เขาจนมาก

- คำว่า “好的” แปลว่า ...ที่ดี ถ้าจะใช้คำนี้ควรเป็น “很好的人” “好的” อย่างเดียว ไม่สมบูรณ์

他唱（歌）唱得很好 ฝึกเป็น 音乐 เขาร้องเพลงได้ดีมาก

- คำว่า “音乐” แปลว่าดนตรี ส่วนเพลงต้องใช้คำว่า “歌” “唱” ควรต่อด้วย “歌”

我的中文（还不够好）ฝึกเป็น 还没好 ภาษาจีนฉันยังไม่ดีพอ

- “还没好” แปลว่า ยังไม่เสร็จ “不够好” จึงแปลว่าไม่ดีพอ

泰国有很多（好玩的）地方 ฝึกเป็น 好游 ประเทศไทยมีสถานที่น่าเที่ยวเยอะ

- สถานที่น่าเที่ยวในภาษาจีนควรใช้ “好玩的地方” นักศึกษานำภาษาไทยมาแปลฝึกเป็น “好游的”

我（是）北京大学大二学生 ฝึกเป็น 在 ฉันเป็นนักศึกษาปีสองของมหาวิทยาลัยปักกิ่ง

- ในโครงสร้างประโยคภาษาจีน ควรมี S (ประธาน) + V (คำกริยา) + O (คำนาม)

ในประโยคตัวอย่าง นักศึกษาเขียนฝึกเป็น “在” ที่เป็นคำบุพบท จึงไม่มีคำกริยา (是) ทำให้ฝึกพลาด

我的（家里）有三口人 ฝึกเป็น 家人 ครอบครัวของฉันมีสามคน

- คำว่า “家里” หมายถึงในครอบครัว ส่วน “家人” หมายถึงสมาชิกในครอบครัว ถ้าใช้ “家人” ในประโยคตัวอย่าง จะทำให้การใช้ซ้ำ

我想成为一名（教师）ฝึกเป็น 指导 ฉันอยากเป็นอาจารย์

- “教师” แปลว่าครู ส่วน “指导” ส่วนมากหมายถึงผู้บังคับบัญชา นักศึกษาเข้าใจความหมายไม่ลึกซึ่งทำให้เกิดปัญหา

我的（家人）很可爱 ฝึกเป็น 家庭 สมาชิกในครอบครัวฉันน่ารักมาก

- “家人” หมายถึงบุคคลในครอบครัว “家庭” คือครอบครัว ในภาษาจีน น่ารักควรใช้กับคน

我的（家）在芭提雅 ฝึกเป็น 房子 ครอบครัวของฉันอยู่ที่พัทยา

- คำว่า “家” หมายถึงครอบครัว ส่วนคำว่า “房子” หมายถึงที่พักที่เป็นอาคาร ใน
ประโยคตัวอย่างต้องการสื่อว่าครอบครัวของฉัน จึงควรใช้ คำว่า “家”

我是(大二学生)ฝึกเป็น 两年大学生

- นักศึกษาปีสองควรเป็น 大二学生 นักศึกษาแปลมาจากภาษาไทยโดยตรงเป็น
นักศึกษาที่เรียนมาสองปีแล้ว ซึ่งในภาษาจีน คำศัพท์บางคำมีคำเรียกเฉพาะอยู่แล้ว
ซึ่งผู้วิจัยได้สรุปข้อผิดพลาดด้านการใช้คำหรือส่วนประกอบเกินหรือซ้ำตามตารางนี้

ตารางที่ 6 ตารางแสดงการใช้คำผิดหรือไม่เหมาะสมที่พบในการเขียนภาษาจีนของนักศึกษาไทย

ประโยค	นักศึกษาไทยเขียนผิด
我们去银行还是去学校?	我们去银行或者去学校?
我不可以上网。	我不可以玩网。
我想自己创业。	我想做私人事业。
清迈有很多好玩的地方。	清迈有很多地方好游。
我不喜欢看比赛。	我不喜欢看运动。
我的家在芭提雅。	我的房子在芭提雅。
我的爱好是听音乐。	我的爱好正在听音乐。
我的中文还不够好。	我的中文还没好。
我喜欢品尝美食。	我喜欢吃。
我想成为一个老师。	我想成为一个指导。
我的家人很可爱。	我的家庭很可爱。
我是好人。	我是很好。
我是大二学生。	我是两年大学生。
谁都知道他是好人。	谁也知道他是好人。
虽然他是好人，但是他很穷。	虽然他好的，但是他很穷。
他唱歌唱得很好。	他唱音乐唱得很好。

ปัญหาด้านการใช้คำผิดหรือไม่เหมาะสม จะทำให้สื่อความหมายไม่ชัดเจน เช่น 泰国有很多 (好玩的) 地方 ประเทศไทยมีสถานที่น่าเที่ยวเยอะ ฝึกเป็น 泰国有很多 (好游的) 地方 ซึ่งในภาษาจีน จะไม่มีคำว่า 好游 ความผิดเกิดจากนักศึกษาแปลตรงจากภาษาไทย ทำให้การสื่อความหมายไม่ชัดเจน

4) การเรียงลำดับไม่ถูกต้อง

โดยทั่วไปแล้ว ตามกฎไวยากรณ์ภาษาจีน ลำดับถูกต้องควรจะเป็น 数词 (คำบอกจำนวน)+ 量词 (คำลักษณนาม)+ 名词 (คำนาม) เช่น หนังสือสองเล่ม เขียนเป็น “两本书” ไม่ใช่ “书两本” นักศึกษานำลำดับภาษาไทยมาใช้ในการแปลเป็นภาษาจีน จึงทำให้เกิดข้อผิดพลาด อีกตัวอย่างเช่น การเขียนเวลา ในภาษาจีนเขียนเป็น “年 (ปี) 月 (เดือน) 日 (วัน)” แต่ภาษาไทยกลับกันเขียนเป็น “日 (วัน) 月 (เดือน) 年 (ปี)” และในภาษาจีน ลำดับถูกต้องควรจะเป็น 副词 / 形容词 (คำวิเศษณ์ / คำคุณศัพท์)+ 动词 (คำกริยา) เช่น สวยมากเขียนเป็น “很漂亮” ไม่ใช่ “漂亮很”

ตัวอย่างข้อผิดพลาดด้านการเรียงลำดับไม่ถูกต้อง

* () หมายถึงส่วนประกอบที่วางลำดับไม่ถูกต้อง

用了一个月的 (时间) ผิดเป็น 用了 (时间) 一个月 ใช้เวลาหนึ่งเดือน

- ในลำดับภาษาจีน ควรจะเป็น 数词 (คำบอกจำนวน)+ 量词 (คำลักษณนาม)+ 名词 (คำนาม)

我有 (一本) 汉语书 ผิดเป็น 我有汉语书 (一本) ฉันมีหนังสือภาษาจีนหนึ่งเล่ม

- ในลำดับภาษาจีน ควรจะเป็น 数词 (คำบอกจำนวน)+ 量词 (คำลักษณนาม)+ 名词 (คำนาม)

中国是一个美丽的国家 ผิดเป็น 中国是一个国家美丽的 ประเทศจีนเป็นหนึ่งในประเทศที่

สวยงาม

- ในลำดับภาษาจีน ควรจะเป็น 数词 (คำบอกจำนวน)+ 量词 (คำลักษณนาม)+ 名词 (คำนาม)

我 (在曼谷) 学习 ผิดเป็น 我学习 (在曼谷) ฉันเรียนที่กรุงเทพฯ

- ในลำดับภาษาจีน ควรจะเป็น 介词 (คำบุพบท)+ 方位词 (คำบอกทิศทาง)+ 动词 (คำกริยา)

我有 (两个) 弟弟 ผิดเป็น 我有弟弟 (两个) ฉันมีน้องชายสองคน

- ในลำดับภาษาจีน ควรจะเป็น 数词 (คำบอกจำนวน)+ 量词 (คำลักษณนาม)+ 名词 (คำนาม)

正在大学 (学习) ผิดเป็น 正在 (学习) 大学 กำลังเรียนอยู่ที่มหาวิทยาลัย

- ในลำดับภาษาจีน ควรจะเป็น 介词 (คำบุพบท)+ 方位词 (คำบอกทิศทาง)+ 动词 (คำกริยา)

她 (有很多) 中国的粉丝 ผิดเป็น 她中国的粉丝 (有很多) เขามีแฟนคลับชาวจีนจำนวนมาก

มาก

- ในลำดับภาษาจีน ควรจะเป็น 副词 / 形容词 (คำวิเศษณ์ / คำคุณศัพท์) + 名词 (คำนาม)
ซึ่งผู้วิจัยได้สรุปข้อผิดพลาดด้านการเรียงลำดับไม่ถูกต้องตามตารางนี้

ตารางที่ 7 ตารางแสดงการเรียงลำดับไม่ถูกต้องที่พบในการเขียนภาษาจีนของนักศึกษาไทย

ประโยค	นักศึกษาไทยเขียนผิด
用了一个月的时间。	用了时间一个月。
我有一本汉语书。	我有汉语书一本。
中国是一个美丽的国家。	中国是一个国家美丽的。
老师教的那门课很难。	老师那门课教的很难。
我有两个弟弟。	我有弟弟两个。
我喜欢去图书馆读书。	我喜欢读书去图书馆。
她有很多中国的粉丝。	她中国的粉丝有很多。
我在曼谷学习。	我学习在曼谷。

ปัญหาด้านการเรียงลำดับไม่ถูกต้อง อาจทำให้ความหมายเปลี่ยนไป เช่น 正在大学 (学习) ผิดเป็น 正在 (学习) 大学 ความหมายจริงคือ กำลังเรียนอยู่ที่มหาวิทยาลัย จะผิดเป็น กำลังศึกษา ความรู้เกี่ยวกับมหาวิทยาลัย

5) ปัญหาอื่นๆ ในการเขียน

ปัญหาอื่นๆ ในการเขียน เช่น ส่วนประกอบหน้าหลังสื่อความหมายไม่ตรงกัน

เช่น 虽然天气很好, 但是很冷 尽管天气很好, 但是很冷

有时候读过一本书 สื่อความหมายไม่ชัดเจนว่า บางครั้งชอบอ่านหนังสือหรือเคยอ่านหนังสือ

หรือ ปัญหาด้านการสับสนกับภาษาพูดและภาษาเขียน (ภาษาที่เป็นทางการ)

เช่น 他是一个老师 ในภาษาทางการ ควรใช้ 他是一位老师 คำว่า“位” จะทางการและมีมารยาทกว่า คำว่า“个”

ซึ่งผู้วิจัยได้สรุปข้อผิดพลาดด้านอื่นๆ ในการเขียนตามตารางนี้

ตารางที่ 8 ตารางแสดงปัญหาอื่นๆ ในการเขียนภาษาจีนของนักศึกษาไทย

ประโยค	นักศึกษาไทยเขียนผิด	ประเภทปัญหา
他是一位老师。	他是一个老师。	สับสนกับภาษาพูดและภาษาเขียน (ภาษาที่เป็นทางการ)
家里有两只狗。	家里有二只狗。	

ประโยค	ประเภทปัญหา
虽然天气很好，但是很冷。	การสื่อความหมายไม่ชัดเจน
有时候读过一本书。	

ปัญหาอื่นเช่น การสื่อความหมายไม่ตรงกัน หรือ การสับสนกับภาษาพูดและภาษาเขียน (ภาษาที่เป็นทางการ) เกิดจากทักษะการใช้ภาษาจีนของนักศึกษาไทยยังไม่คล่อง ซึ่งทำให้มีปัญหาในการสื่อความหมาย

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์สาเหตุของปัญหาในการเขียนภาษาจีนของนักศึกษาไทย

หลังจากที่ได้ศึกษาแนวคิดทฤษฎีของนักวิจัยหลายท่าน ผู้วิจัยได้สรุปสาเหตุที่ทำให้เกิดปัญหาในการเขียนภาษาจีนของนักศึกษาไทย โดยมีประเด็นดังนี้

1) ด้านภาษาที่สอง (ภาษาจีน)

1.1. ความยากและความซับซ้อนของไวยากรณ์จีน

ภาษาจีนเป็นภาษาที่มีประวัติมายาวนาน ด้านไวยากรณ์จีนก็มีความซับซ้อนสำหรับผู้เรียนชาวต่างชาติ เช่น การสลับลำดับของคำจะส่งผลให้ความหมายต่างกัน เช่น

回来(กลับมา) 来回(ไปกลับ)

都不是(ทั้งหมดไม่ใช่) 不都是(ไม่ใช่ทั้งหมด)

อีกตัวอย่าง เช่น ทุกสิ่งทุกอย่างมีลักษณะนามเป็นของตนเอง เช่น

ไก่ ใช้ลักษณะนามเป็น “只” (一只鸡) งูใช้ลักษณะนามเป็น “条” (一条蛇) ซึ่งในภาษาไทย ลักษณะนามของไก่และงูใช้ “ตัว” เหมือนกัน ไก่หนึ่งตัว งูหนึ่งตัว

1.2. ความรู้ด้านการเปรียบเทียบไวยากรณ์จีนและไวยากรณ์ไทยไม่เพียงพอ

โดยภาพรวม ไวยากรณ์ภาษาจีนคล้ายคลึงกับภาษาไทยในหลายด้าน เช่น โครงสร้างประโยค ตัวอย่าง:我们(พวกเรา)去(ไป)吃(กิน)饭(ข้าว)好(ดี)吗(ไหม)? ลำดับภาษาจีนจะตรงกับภาษาไทยทุกลำดับ

แต่จะมีบางโครงสร้างลำดับแตกต่างกัน เช่น 明天考试(สอบพรุ่งนี้) 先吃饭(กินข้าวก่อน) 很漂亮(สวยมาก) 非常害怕(กลัวมาก) ในโครงสร้างประโยคภาษาจีน คำวิเศษณ์จะไว้หน้าคำกริยาและคำคุณศัพท์ ซึ่งในโครงสร้างประโยคภาษาไทยจะสลับกัน ลักษณะที่แตกต่างจะเป็นอุปสรรคหรือทำให้เกิดข้อผิดพลาดเมื่อใช้ภาษาที่สอง

1.3. การแทรกแซงของลักษณะภาษาแม่

การแทรกแซง (interference) ของลักษณะภาษาในภาษาที่หนึ่งต่อการใ้ภาษาที่สอง ซึ่งการการแทรกแซงเกิดจากความเคยชินในการใช้ลักษณะภาษาบางลักษณะในภาษาที่หนึ่งและถ่ายโอน (transfer) ไปยังภาษาที่สอง ทำให้เกิดเป็นข้อผิดพลาด (errors) ในการ

เรียนภาษาที่สอง ทำให้นักศึกษาไทยนำหลักภาษาไทยมาใช้ในการเรียนภาษาจีน โดยไม่สนใจกฎภาษาจีน จึงเป็นสาเหตุที่เกิดข้อผิดพลาด

2) ด้านผู้เรียน

ผู้เรียนไม่ให้ความสำคัญกับปัญหาที่เคยเกิดขึ้น ทำให้เกิดข้อผิดพลาดซ้ำ การที่ภาษาที่หนึ่งถ่ายโอนไปยังภาษาที่สอง และการใช้ภาษาแบบ overgeneralization หรือการสรุปเกินกฎ จะเป็นสาเหตุหลักในการเรียนรู้ภาษาจีน เป้าหมายตนเองในการเรียนภาษาจีนของผู้เรียนยังไม่ชัดเจน หลบหนีปัญหา ไม่กล้าเผชิญปัญหาในการเรียน

3) ด้านผู้สอน

3.1. ปัญหาในการบรรยายของผู้สอน

การที่ได้รับความรู้สำหรับนักศึกษา ต้องอาศัยอาจารย์ผู้สอนเป็นหลัก ดังนั้นผู้สอนจะมีอิทธิพลสำคัญมากในการเรียนรู้ภาษาจีนสำหรับนักศึกษาไทย อาจารย์ชาวไทยอาจขาดความแม่นยำในการอธิบายรายละเอียดที่ลึ้มง่าย ส่วนอาจารย์ชาวจีนอาจมีปัญหาในการสื่อสาร โดยเฉพาะการใช้ภาษาไทยกับนักศึกษาชาวไทย อาจทำให้นักศึกษาไม่เข้าใจเนื้อหาการเรียน

3.2. ทักษะและวิธีการสอนของผู้สอน

สาเหตุที่ทำให้เกิดปัญหาในการเรียนภาษาจีน ขึ้นอยู่กับทักษะและวิธีการสอนของผู้สอน ถ้าวิธีการสอนไม่เหมาะสมกับระดับของผู้เรียน หรือผู้สอนไม่ปรับและพัฒนาทักษะก็จะทำให้นักศึกษาไม่เข้าใจเนื้อหา ขาดกำลังใจในการเรียนภาษาจีน

4) ด้านเอกสารตำรา

ในประเทศไทย ยังขาดแคลนหนังสือตำราที่สอนภาษาจีนสำหรับชาวไทย ตำราสอนภาษาจีนให้กับชาวต่างชาติส่วนใหญ่จะเป็นภาษาอังกฤษ ส่วนตำราสอนภาษาจีนที่เป็นภาษาไทยจำนวนน้อยมาก นักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาภาษาจีนส่วนใหญ่ไม่ถนัดภาษาอังกฤษ ซึ่งจะเกิดปัญหาในการเข้าใจเนื้อหาที่สอน หรือเนื้อหาไม่เหมาะกับผู้เรียนทั่วไป หรือมีปัญหาเรื่องเนื้อหาล้าสมัย ไม่เหมาะกับการใช้ในปัจจุบัน และระดับความรู้ด้านภาษาจีนของผู้เรียนแต่ละคนไม่เท่ากัน ก็จะทำให้การเลือกตำรายากมากขึ้น

ตอนที่ 3 แนวทางแก้ไขปัญหาการเขียนภาษาจีนของนักศึกษาไทย

จากการวิเคราะห์ปัญหาและสาเหตุที่ทำให้เกิดปัญหา ผู้วิจัยได้เสนอแนวทางแก้ไขปัญหาการเขียนภาษาจีนของนักศึกษาไทยดังนี้

1) ผู้เรียนเป็นหลัก

ผู้เรียนควรตั้งเป้าหมายการเรียนภาษาจีนให้ชัดเจน และกล้าเผชิญปัญหา พยายามไม่เอาหลักภาษาไทยมาสับสนกับภาษาจีน ฝึกภาษาจีนประจำ เข้าร่วมอบรมและกิจกรรมเกี่ยวกับภาษาและวัฒนธรรมจีน เพื่อเพิ่มความสนใจในภาษาจีนและได้นำความรู้ไปปฏิบัติจริง

2) ด้านผู้สอน

ผู้สอนภาษาจีนมีบทบาทสำคัญมากในการถ่ายทอดความรู้ทางด้านภาษาจีน ดังนั้น ผู้สอนต้องมีความรู้ทางด้านภาษาจีนที่ดีและแม่นยำ ฝึกความเป็นมืออาชีพ ควรพัฒนาทักษะและเทคนิคในการสอน กิจกิจกรรมสร้างสรรค์ ให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหาและสนใจในการเรียนมากขึ้น สร้างแรงบันดาลใจให้กับผู้เรียน

3) ด้านตำรา

เนื่องจากมีการขาดแคลนตำราการสอนภาษาจีนสำหรับผู้เรียนชาวไทย ดังนั้น ผู้สอนอาจจะต้องใช้เวลาในการเลือกหนังสือเพิ่มมากขึ้น หรือ ผู้สอนทำเอกสารประกอบการสอนเอง เพื่อให้เนื้อหาเหมาะกับผู้เรียนชาวไทย

4) การสนับสนุนจากภายนอก

ปัจจัยจากภายนอก เช่น มหาลัยอำนาจเทคโนโลยีสารสนเทศและอุปกรณ์ต่างๆที่ทันสมัย จัดอบรมหรือกิจกรรม เกี่ยวกับภาษาและวัฒนธรรมจีนในและนอกสถานที่ จัดการแข่งขันต่างๆ หรือส่งนักศึกษาเข้าร่วมการแข่งขันต่างๆเกี่ยวกับภาษาจีน พานักศึกษาศึกษาดูงานที่หน่วยงานหรือบริษัทจีนในประเทศไทย สร้างโอกาสให้กับนักศึกษาไทยที่เรียนภาษาจีนในทุกช่องทาง

จัดการอบรมให้อาจารย์ผู้สอน โดยเฉพาะผู้สอนชาวไทย เพื่อพัฒนาความรู้และเทคนิคในการสอน

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ การวิเคราะห์ปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหาการเขียนภาษาจีนของนักศึกษาไทย สาขาวิชาภาษาจีนสื่อสารธุรกิจ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม มีวัตถุประสงค์ 3 ข้อ คือ

1. เพื่อวิเคราะห์ปัญหาในการเขียนภาษาจีนของนักศึกษาไทย สาขาวิชาภาษาจีนสื่อสารธุรกิจ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม
2. เพื่อหาสาเหตุของปัญหาในการเขียนภาษาจีนของนักศึกษาไทย สาขาวิชาภาษาจีนสื่อสารธุรกิจ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม
3. เพื่อหาแนวทางในการแก้ไขปัญหาการเขียนภาษาจีนของนักศึกษาไทย สาขาวิชาภาษาจีนสื่อสารธุรกิจ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม

ผู้วิจัยได้เก็บข้อมูลด้วยแบบทดสอบจากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 31 ชุด ซึ่งผู้วิจัยได้สรุปผล การศึกษา อภิปรายผลการวิจัยและมีข้อเสนอแนะดังนี้

5.1 ผลการวิจัย

ผลการวิจัยด้านปัญหาในการเขียนภาษาจีน

งานวิจัยนี้สำรวจปัญหาในการเขียนภาษาจีนของนักศึกษาไทยโดยใช้แบบทดสอบ ผลการวิเคราะห์มีดังนี้

1) ปัญหาด้านการตกลงคำหรือส่วนประกอบ

เช่น 他唱歌（唱）（得）很好 เขาร้องเพลงได้ดีมาก ตกลงคำว่า 得 เนื่องจากว่า ในภาษาจีน จะมีคำว่า “的” “地” “得” มาเป็นตัวเชื่อมโยงสำคัญระหว่างคำในประโยค และ คำ 3 ตัวนี้ต่างมีสถานการณ์การใช้ของตัวเอง ซึ่งในภาษาไทยไม่มี นักศึกษามักจะสับสนหรือ สับสนกับ 3 คำนี้ ทำให้ไม่ถูกต้องกับเกณฑ์ไวยากรณ์ภาษาจีน

ปัญหาด้านการตกลงคำหรือส่วนประกอบ ส่วนใหญ่จะไม่ทำให้ความหมาย เปลี่ยนแปลง แต่จะไม่ถูกต้องตามกฎของไวยากรณ์ภาษาจีน

2) ปัญหาการใช้คำหรือส่วนประกอบซ้ำ

เช่น 我喜欢喝咖啡和(喝)果汁 ฉันชอบดื่มกาแฟและ(ดื่ม)น้ำผลไม้ คำว่า “喝” ตัวหลังเป็นคำใช้ซ้ำ 喝咖啡和果汁(ดื่มกาแฟและน้ำผลไม้) กาแฟและน้ำผลไม้ใน ประโยคนี้มี บทบาทเท่ากัน และใช้ “ดื่ม” เหมือนกัน ดังนั้น ใช้ “喝” แค่ 1 ครั้งเท่านั้น สาเหตุเกิดจากเทคนิค การใช้ภาษาจีนของนักศึกษายังไม่ถนัด

ปัญหาการใช้คำหรือส่วนประกอบซ้ำ ส่วนใหญ่จะไม่ทำให้ความหมาย เปลี่ยนแปลง แต่จะไม่ถูกต้องตามกฎของไวยากรณ์ภาษาจีน

3) ปัญหาการใช้คำผิดหรือไม่เหมาะสม

เช่น 我的(家)在芭提雅 ใช้คำว่า 我的(房子)在芭提雅 บ้านของฉันอยู่ที่ พัทยา ซึ่ง “家” หมายถึงครอบครัว (family) ส่วน “房子” หมายถึงที่อยู่อาศัยที่เป็นอาคาร (house) ซึ่งแตกต่างกับภาษาไทย ทำให้ความหมายมีการเปลี่ยนแปลง

ปัญหาการใช้คำผิดหรือไม่เหมาะสม จะทำให้การสื่อความหมายไม่ชัดเจน หรือ ทำให้ความหมายเปลี่ยนไป

4) ปัญหาการเรียงลำดับไม่ถูกต้อง

เช่น 我(在曼谷)学习 ผิดเป็น 我学习(在曼谷) ฉันเรียนที่กรุงเทพฯ ภาษาจีนเป็น ฉัน(ที่กรุงเทพฯ) เรียน ข้อผิดพลาดเกิดจากการถ่ายโอนจากภาษาไทยไปยัง ภาษาจีน อีกตัวอย่าง เช่น 正在大学(学习) ผิดเป็น 正在(学习)大学 ความหมายจริง คือ กำลังเรียนอยู่ที่มหาวิทยาลัย จะผิดเป็น กำลังศึกษาความรู้เกี่ยวกับมหาวิทยาลัย

ปัญหาการเรียงลำดับไม่ถูกต้อง เกิดจากการแทรกแซง (interference) ของ ลักษณะภาษาในภาษาที่หนึ่งต่อการใช้ภาษาที่สอง กล่าวคือเกิดการถ่ายโอน (transfer) จาก ภาษาที่หนึ่งไปยังภาษาที่สอง

5) ปัญหาอื่นๆ ในการเขียน

ปัญหาอื่นๆ ในการเขียน เช่น ส่วนประกอบหน้าหลังสื่อความหมายไม่ตรงกัน ตัวอย่าง 虽然天气很好, 但是很冷 ถึงแม้ว่าอากาศดี แต่หนาวมาก

ปัญหาอื่นเช่น การสื่อความหมายไม่ตรงกัน เกิดจากทักษะการใช้ภาษาจีนยังไม่ คล่อง ซึ่งทำให้มีปัญหาในการสื่อความหมาย

ผลการวิจัยด้านสาเหตุของปัญหาในการเขียนภาษาจีน

1) ด้านภาษาที่สอง (ภาษาจีน)

ปัญหาเกิดจากความยากและความซับซ้อนของไวยากรณ์จีน และความรู้ด้านการเปรียบเทียบไวยากรณ์จีนและไวยากรณ์ไทยของนักศึกษาไม่เพียงพอ รวมถึงการแทรกแซงของลักษณะภาษาแม่ ลักษณะภาษาบางลักษณะในภาษาที่หนึ่งถ่ายโอน (transfer) ไปยังภาษาที่สอง ทำให้เกิดเป็นข้อผิดพลาด (errors) ในการเรียนภาษาที่สอง นักศึกษาไทยจึงนำหลักภาษาไทยมาใช้ในการเรียนภาษาจีนโดยไม่สนใจกฎภาษาจีน จึงเป็นสาเหตุที่เกิดข้อผิดพลาด

2) ด้านผู้เรียน

ผู้เรียนไม่ให้ความสำคัญกับปัญหาที่เกิดขึ้น ทำให้เกิดข้อผิดพลาดซ้ำ การที่ภาษาที่หนึ่งถ่ายโอนไปยังภาษาที่สอง และการใช้ภาษาแบบ overgeneralization หรือการสรุปเกินกฎ จะเป็นสาเหตุหลักในการเรียนรู้ภาษาจีน เป้าหมายตนเองในการเรียนภาษาจีนของผู้เรียนยังไม่ชัดเจน หลบหนีปัญหา ไม่กล้าเผชิญปัญหาในการเรียน

3) ด้านผู้สอน

ทักษะและวิธีการสอนของผู้สอนที่ไม่ดีพอหรือไม่เหมาะสมก็เป็นสาเหตุที่ทำให้เกิดปัญหาในการเรียนภาษาจีนของนักศึกษาไทย

4) ด้านเอกสารตำรา

การขาดแคลนหนังสือตำราที่สอนภาษาจีนสำหรับชาวไทย เนื้อหาล้าสมัย หรือระดับความรู้ด้านภาษาจีนของผู้เรียนแต่ละคนไม่เท่ากัน จะทำให้การเลือกตำรายากมากขึ้น

ผลการวิจัยด้านแนวทางการแก้ไขปัญหาในการเขียนภาษาจีน

1) ผู้เรียนเป็นหลัก

ผู้เรียนควรตั้งเป้าหมายการเรียนภาษาจีนให้ชัดเจน และกล้าเผชิญปัญหา พยายามไม่เอาหลักภาษาไทยมาสับสนกับภาษาจีน ฝึกภาษาจีนประจำ เข้าร่วมอบรมและกิจกรรมเกี่ยวกับภาษาและวัฒนธรรมจีน เพื่อเพิ่มความสนใจในภาษาจีนและได้นำความรู้ไปปฏิบัติจริง

2) ด้านผู้สอน

ผู้สอนต้องมีความรู้ทางด้านภาษาจีนที่ดีและแม่นยำ ฝึกความเป็นมืออาชีพ ควรพัฒนาทักษะและเทคนิคในการสอน คิดกิจกรรมสร้างสรรค์ ให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหาและสนใจในการเรียนมากขึ้น สร้างแรงบันดาลใจให้กับผู้เรียน

3) ด้านตำรา

ผู้สอนอาจจะต้องใช้เวลาในการเลือกหนังสือเพิ่มมากขึ้น หรือ ผู้สอนทำเอกสารประกอบการสอนเอง เพื่อให้เนื้อหาเหมาะกับผู้เรียนชาวไทย

4) การสนับสนุนจากภายนอก

ปัจจัยจากภายนอก เช่น มหาลัยอำนาจเทคโนโลยีสารสนเทศและอุปกรณ์ต่างๆที่ทันสมัย จัดอบรมหรือกิจกรรม เกี่ยวกับภาษาและวัฒนธรรมจีนในและนอกสถานที่ จัดการแข่งขันต่างๆ หรือส่งนักศึกษาเข้าร่วมการแข่งขันต่างๆเกี่ยวกับภาษาจีน พานักศึกษาศึกษาดูงานที่หน่วยงานหรือบริษัทจีนในประเทศไทย สร้างโอกาสให้กับนักศึกษาไทยที่เรียนภาษาจีนในทุกช่องทาง จัดการอบรมให้อาจารย์ผู้สอน โดยเฉพาะผู้สอนชาวไทย เพื่อพัฒนาความรู้และเทคนิคในการสอน

5.2 อภิปรายผล

จากการศึกษาวิจัยเรื่องการวิเคราะห์ปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหาการเขียนภาษาจีนของนักศึกษาไทย สาขาวิชาภาษาจีนสื่อสารธุรกิจ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม และนำผลการวิเคราะห์มาพิจารณาเปรียบเทียบกับแนวคิดทฤษฎีและผลงานวิจัยต่างๆที่เกี่ยวข้อง สามารถอภิปรายผลการวิจัยได้ ดังต่อไปนี้

ปัญหาด้านการตกหล่นคำหรือส่วนประกอบ ตัวอย่างที่ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ การใช้คำว่า “的地得” สอดคล้องกับงานวิจัยของ Qiao, P (2016) ได้ศึกษาเรื่อง The error analysis and teaching strategies of learning Chinese grammar-The middle school students of Thailand as an example” ซึ่งผลการศึกษาพบว่า นักเรียนไทยที่เรียนภาษาจีนจะลืมคำว่า “的” เป็นประจำ ถ้าตกคำนี้ จะทำให้การสื่อความหมายไม่ชัดเจน นอกจากนี้ นักเรียนยังมีปัญหาเรื่องการสับสนคำว่า “的地得” สาเหตุเกิดจากความรู้ทางด้านภาษาจีนของนักเรียนไม่แม่นยำ

ปัญหาด้านการใช้คำหรือส่วนประกอบซ้ำ ผลการวิเคราะห์สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุพิชญา ชัยโชติรัตนันท์ (2558) ศึกษาเรื่องการศึกษาข้อผิดพลาดการแปลภาษาไทยเป็นภาษาจีนของนักศึกษา สาขาวิชาภาษาจีนธุรกิจในมิติด้านไวยากรณ์” ซึ่งผลการศึกษาพบว่า ข้อผิดพลาดที่เกิดจากการใช้คำเกิน มักเกิดขึ้นกับผู้เรียนระดับต้นที่ยังไม่เข้าใจไวยากรณ์ภาษาจีนดีพอ ลักษณะข้อผิดพลาดประเภทนี้คือ เมื่อรูปแบบไวยากรณ์นั้นมีการเปลี่ยนแปลง ผู้เรียนไม่ทราบว่าไม่สามารถใช้รูปแบบไวยากรณ์เดิม จึงเกิดข้อผิดพลาด

ปัญหาด้านการใช้คำผิดหรือไม่เหมาะสม ผลการวิเคราะห์สอดคล้องกับงานวิจัยของ Xie, Y (2012) ศึกษาเรื่องการวิเคราะห์ข้อผิดพลาดและแนวทางแก้ไขในการเขียนภาษาจีนของนักศึกษาไทย ซึ่งผลการศึกษาพบว่า ปัญหาด้านการใช้คำผิดหรือไม่เหมาะสม ลักษณะส่วนใหญ่จะเป็นการ

ใช้คำที่มีความหมายใกล้เคียงกันมาใช้แทนคำที่ถูกต้อง ซึ่งสาเหตุคือ ผู้เรียนยังไม่เข้าใจความหมาย และลักษณะของคำ เมื่อนำไปใช้จะเกิดข้อผิดพลาด

ปัญหาด้านการเรียงลำดับไม่ถูกต้อง ผลการวิเคราะห์สอดคล้องกับ ทฤษฎีการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศของคิยู ศรีนราวัดน์ (2558) ซึ่งกล่าวว่า การแทรกแซง (interference) ของลักษณะ ภาษาในภาษาที่หนึ่งต่อการใช้ภาษาที่สอง ซึ่งการการแทรกแซงดังกล่าวเกิดจากความเคยชินในการ ใช้ลักษณะภาษาบางลักษณะในภาษาที่หนึ่งและถ่ายโอน (transfer) ไปยังภาษาที่สอง ทำให้เกิดเป็น ข้อผิดพลาด (errors) ในการเรียนภาษาที่สอง ลักษณะที่แตกต่างจะเป็นอุปสรรคหรือทำให้เกิด ข้อผิดพลาดเมื่อใช้ภาษาที่สอง

ส่วนสาเหตุของปัญหาในการเขียนภาษาจีน ผู้วิจัยได้สรุปว่า การแทรกแซงของลักษณะ ภาษาแม่ ลักษณะภาษาบางลักษณะในภาษาที่หนึ่งถ่ายโอน (transfer) ไปยังภาษาที่สอง ทำให้เกิด เป็นข้อผิดพลาด (errors) ในการเรียนภาษาที่สอง นักศึกษาไทยจึงนำ หลักภาษาไทยมาใช้ในการ เรียนภาษาจีนโดยไม่สนใจกฎภาษาจีน จึงเป็นสาเหตุที่เกิดข้อผิดพลาด ซึ่งสอดคล้องกับสุพิชญา ชัย โชติรานันท์ (2558) ได้ทำวิจัยเรื่อง การศึกษาข้อผิดพลาดการแปลภาษาไทยเป็นภาษาจีนของ นักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีนธุรกิจในมิติด้าน ไวยากรณ์ ผลการศึกษาพบว่า สาเหตุหลักที่ทำให้เกิด ข้อผิดพลาดในการแปลภาษาไทยเป็นภาษาจีน คือ นักศึกษายังขาดทักษะการใช้ภาษาจีนทั้งด้าน คำศัพท์และไวยากรณ์ ประกอบกับการได้รับอิทธิพลจากภาษาไทย ภาษาแม่และความรู้ภาษาจีนที่ ยังไม่แตกฉานพอของชาวต่างชาติ เป็นอุปสรรคของการเรียนรู้ไวยากรณ์ใหม่และทำให้เกิด ข้อผิดพลาดในการใช้ภาษาจีน

ในด้านแนวทางการแก้ไขปัญหาในการเขียนภาษาจีนของนักศึกษาไทย ผู้วิจัยได้สรุปเรื่อง ของด้านผู้สอนและตำรา ซึ่งสอดคล้องกับ Xie, Y (2012) ศึกษาเรื่องการวิเคราะห์ข้อผิดพลาดและ แนวทางแก้ไขในการเขียนภาษาจีนของนักศึกษาไทย ซึ่งได้เสนอแนวทางแก้ไขปัญหาคือ ควร พัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนและหนังสือตำรา ผู้สอนไม่ควรหลีกเลี่ยงปัญหาผู้เรียน และควร วิเคราะห์ สรุป และแยกประเภทปัญหา ให้คำแนะนำและอธิบายแก่ผู้เรียน ส่วนเรื่องเอกสารตำรา ประกอบการสอนควรออกแบบเนื้อหาตามความต้องการของผู้เรียน แบบฝึกหัดควรคู่กันไปกับ เนื้อหาการเรียน

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.3.1 ควรมีการทำวิจัยเกี่ยวกับปัญหาด้านอื่นในการเรียนภาษาจีนของผู้เรียนชาวไทย เช่น ปัญหาการพูด การฟัง การแปล เป็นต้น

5.3.2 ควรมีการทำวิจัยเกี่ยวกับปัญหาในการเรียนภาษาจีนของผู้เรียนประเทศอื่น เช่น ผู้เรียนที่มาจากประเทศที่ใช้ภาษาอังกฤษ

5.3.3 ควรมีการวิเคราะห์ปัญหาการใช้ภาษาจีนโดยแบ่งตามประเภทอื่นๆ เช่น แบ่งตามชนิดของคำ หรือปัญหาในการเขียนอักษรจีน เป็นต้น

บรรณานุกรม

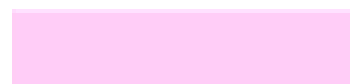
- กรรณิกา ประพันธ์. (2555). การพัฒนารูปแบบการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) เพื่อเสริมสร้างทักษะการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 วารสารการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยบูรพา, 1: 68-78.
- จรัลวิไล จรูญโรจน์, ม.ล. (2558). ภาษาศาสตร์เบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ดิยู ศรีนราวัฒน์ และคณะ. (2558). ภาษาและภาษาศาสตร์ กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ธุมวดี สิริปัญญาจิตติ. (2559). ปัญหาการเรียนการสอนภาษาจีนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย แผนการเรียนศิลป์ภาษาจีนเขตภาคตะวันออกเฉียงของไทย, วารสารศิลปศาสตร์ปริทัศน์ 22: 9-19.
- พินทิพ ทวยเจริญ. (2539). ภาษาศาสตร์เชิงจิตวิทยา. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- พิเศษ เจียจันทร์พงศ์. (2528). ศาสนาและการเมืองในกรุงสุโขทัย ศิลปวัฒนธรรมฉบับพิเศษ. กรุงเทพฯ: มติชน.
- แพรวา เพชรเชิดชู. (2552). “การวิเคราะห์ข้อผิดพลาดในการใช้คำบุพบทภาษาจีนของนักเรียนไทยระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล” รายงานการวิจัย มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์.
- มหาวิทยาลัยศรีปทุม. (2560). “คณะศิลปศาสตร์” สืบค้นเมื่อวันที่ 20 มิถุนายน 2559 จาก <https://www.spu.ac.th/fac/liberal-arts/>.
- วรากร แซ่พูน. (2560). “การศึกษาสภาพและปัญหาการเรียนการสอนภาษาจีนของโรงเรียนมัธยมศึกษาใน จังหวัดยะลา” วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา, 12: 126-136.
- ศุภชัย แจ่มใจ. (2552). “ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเรียนภาษาจีนของผู้เรียน สาขาวิเทศธุรกิจจีนและสาขาจีนศึกษา คณะวิเทศศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตภูเก็ต” คณะการศึกษานานาชาติ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- สุพิชญา ชัยโชติรัตนันท์. (2558). “การศึกษาข้อผิดพลาดการแปลภาษาไทยเป็นภาษาจีนของนักศึกษา สาขาวิชาภาษาจีนธุรกิจในมิติด้านไวยากรณ์”. วารสารปัญญาภิวัฒน์, 1: 116-126.
- สุกัญญา เรือนแก้ว. (2552). “ความสำคัญของภาษาจีนในปัจจุบัน” บทความวิชาการ สาขาภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สุริพร ไตรจันทร์.(2557). “สภาพปัญหาการเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทยยุคปัจจุบัน. ของนักเรียนระดับอาชีวศึกษา” วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยปทุมธานี, 2:195-199.

- สุวรรณ เลียงหิรัญถาวร.(2556). “การศึกษาสภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายของโรงเรียนในจังหวัดเชียงใหม่” วารสารศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้, 2: 43-59.
- เขยีน จิ่งเหวิน. (2008). **รอบรู้ภาษาจีน**. สำนักพิมพ์ : อมรินทร์, สนพ.
- Li, Y. (2015). “การวิเคราะห์ข้อผิดพลาดในการเรียงลำดับคำในประโยคภาษาจีนของนักศึกษาไทย 泰国学生汉语作文中的语序偏误分析” วิทยานิพนธ์ หลักสูตรการสอนภาษาจีนสำหรับชาวต่างชาติ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเจียงซี.
- Lu, J. (1994). “วิเคราะห์ข้อผิดพลาดทางไวยากรณ์ของชาวต่างชาติที่เรียนภาษาจีน 外国人学汉语的语法偏误分析” **Language Teaching and Linguistic Studies 《语言教学与研究》**, 1: 49-64.
- Qiao, P. (2016). “**The error analysis and teaching strategies of learning Chinese grammar-The middle school students of Thailand as an example**” Thesis for the degree of Master of teaching Chinese to speakers of other languages. Faculty of Arts. Zhengzhou University.
- Xie, Y. (2012). “การวิเคราะห์ข้อผิดพลาดและแนวทางแก้ไขในการเขียนภาษาจีนของนักศึกษาไทย 泰国学生写作偏误分析及其对策” วิทยานิพนธ์ หลักสูตรการสอนภาษาจีนสำหรับชาวต่างชาติ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยจี้โจว.

ภาคผนวก

SPU

SRIPATUM
UNIVERSITY

ตารางรายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิ

ชื่อ-นามสกุล	ตำแหน่งปัจจุบัน	หน่วยงาน
อาจารย์ Li Jun	หัวหน้าสาขาวิชาภาษาจีนสื่อสารธุรกิจ	มหาวิทยาลัยศรีปทุม
อาจารย์ เดชา ชาติวรรณ	ประธานสาขาวิชาภาษาจีนธุรกิจ	มหาวิทยาลัยราชภัฏ พระนคร
อาจารย์ สราวุฒิ เจียวพฤษ์	ผู้ช่วยคณบดีฝ่ายกิจการนักศึกษา อาจารย์ประจำหลักสูตรภาษาจีนธุรกิจ	มหาวิทยาลัยราชภัฏ พระนคร

แบบทดสอบเพื่อการวิจัย

เรื่อง การวิเคราะห์ปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหาการเขียนภาษาจีนของนักศึกษาไทย
สาขาวิชาภาษาจีนสื่อสารธุรกิจ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม

ส่วนที่ 1 翻译 แปลความหมายจากประโยคภาษาไทยเป็นภาษาจีน

- 1.1. จากบ้านเขาไปโรงเรียน _____
- 1.2. ฉันจำได้แล้ว _____
- 1.3. ใช้เวลาหนึ่งเดือน _____
- 1.4. ใครก็รู้ว่าเขาเป็นคนดี _____
- 1.5. ฉันเห็นหมาหนึ่งตัว _____
- 1.6. เขาเดินริมถนน _____
- 1.7. พวกเราเรียนไปสามชั่วโมง _____
- 1.8. เขาร้องเพลงได้ดีมาก _____
- 1.9. เดือนนี้มี 31 วัน _____
- 1.10. ฉันเคยอ่านหนังสือเล่มนี้แล้ว _____

ส่วนที่ 2 造句 การแต่งประโยคภาษาจีน

- 2.1. 还是 _____
- 2.2. 或者 _____
- 2.3. 可能 _____
- 2.4. 非常 _____
- 2.5. 虽然 _____

ส่วนที่ 3 排序 การเรียงลำดับคำศัพท์ให้ถูกต้องตามรูปแบบประโยค

- 3.1. 朋友 总 跟 聊天 上网 我

- 3.2. 是 今天 好日子 一个

3.3. 汉语书 一本 我有

3.4. 那门课 教的 老师 难 很

3.5. 美丽的中国 是 一个 国家

ส่วนที่ 4 写作 เขียนข้อความภาษาจีน

โปรดเขียนข้อความเกี่ยวกับแนะนำตัวเอง 自我介绍 ไม่ต่ำกว่า 100 ตัวอักษร
จีน

SPU

SRIPATUM UNIVERSITY

ตัวอย่างแบบทดสอบที่นักศึกษาทำสมบูรณ์แบบ

แบบทดสอบเพื่อการวิจัย

เรื่อง การวิเคราะห์ปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหาการเขียนภาษาจีนของนักศึกษาไทย
สาขาวิชาภาษาจีนสื่อสารธุรกิจ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม

ส่วนที่ 1 翻译 แปลความหมายจากประโยคภาษาไทยเป็นภาษาจีน

1.1. จากบ้านเขาไปโรงเรียน	从他家去学校。
1.2. ฉันจำได้แล้ว	我记得了。
1.3. ใช้เวลาหนึ่งเดือน	用时间一个月。
1.4. ใครก็รู้ว่าเขาเป็นคนดี	谁就知到他是个好人。
1.5. ฉันเห็นหมาหนึ่งตัว	我看一只狗。
1.6. เขาเดินริมถนน	他走在路边。
1.7. พวกเราเรียนไปสามชั่วโมง	我们学了三个小时。
1.8. เขาร้องเพลงได้ดีมาก	他唱歌很好。(唱得)
1.9. เดือนนี้มี 31 วัน	这个月有三十一天。
1.10. ฉันเคยอ่านหนังสือเล่มนี้แล้ว	我看过这本书了。

ส่วนที่ 2 造句 การแต่งประโยคภาษาจีน

2.1. 还是	你喜欢汉语还是泰语?
2.2. 或者	我在做作业或者复习。
2.3. 可能	她可能说汉语很好。
2.4. 非常	我非常开心。(说得很)
2.5. 虽然	虽然他不是好人但我就爱他。

ส่วนที่ 3 排序 การเรียงลำดับคำศัพท์ให้ถูกต้องตามรูปแบบประโยค

3.1. 朋友 总 跟 聊天 上网 我
我总跟朋友上网聊天。

3.2. 是 今天 好日子 一个
今天是一个好日子。

3.3. 汉语书 一本 我有
我有一本汉语书。

3.4. 那门课 教的 老师 难 很
那门课老师教的很难。

3.5. 美丽的中国 是一个 国家
美丽的国家是一个中国

ส่วนที่ 4 写作 เขียนข้อความภาษาจีน

โปรดเขียนข้อความเกี่ยวกับแนะนำตัวเอง 自我介绍 ไม่ต่ำกว่า 100 ตัวอักษร
จีน

您好,我的中文名字叫龙花,我在泰国,我十九岁了,现在
我是大学生,两个大学生。我是泰国人。我家有四人,有爸爸、
哥哥、妈妈和我 还有五只小猫,我的家喜欢猫因为它们很
可爱。我的爸爸、妈妈是商人,哥哥也一样。我只是一个大学生,
没有工作。我爸爸今年四十九了,妈妈就四十七了 还有哥哥今年就
二十七了,我的梦想是翻译员、老师。

当

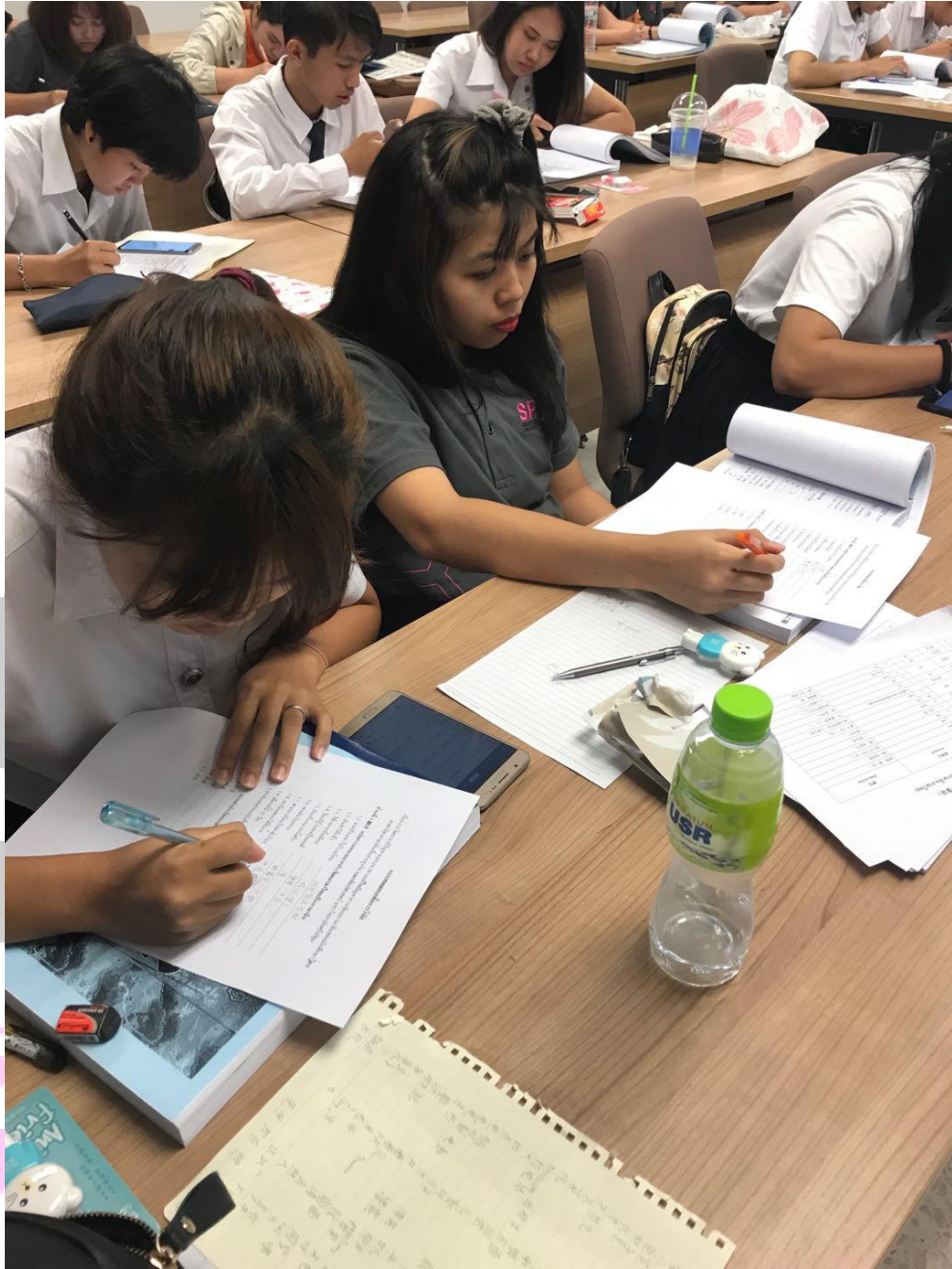
UNIVERSITY

บรรยากาศนักศึกษาทำแบบทดสอบในห้องเรียน

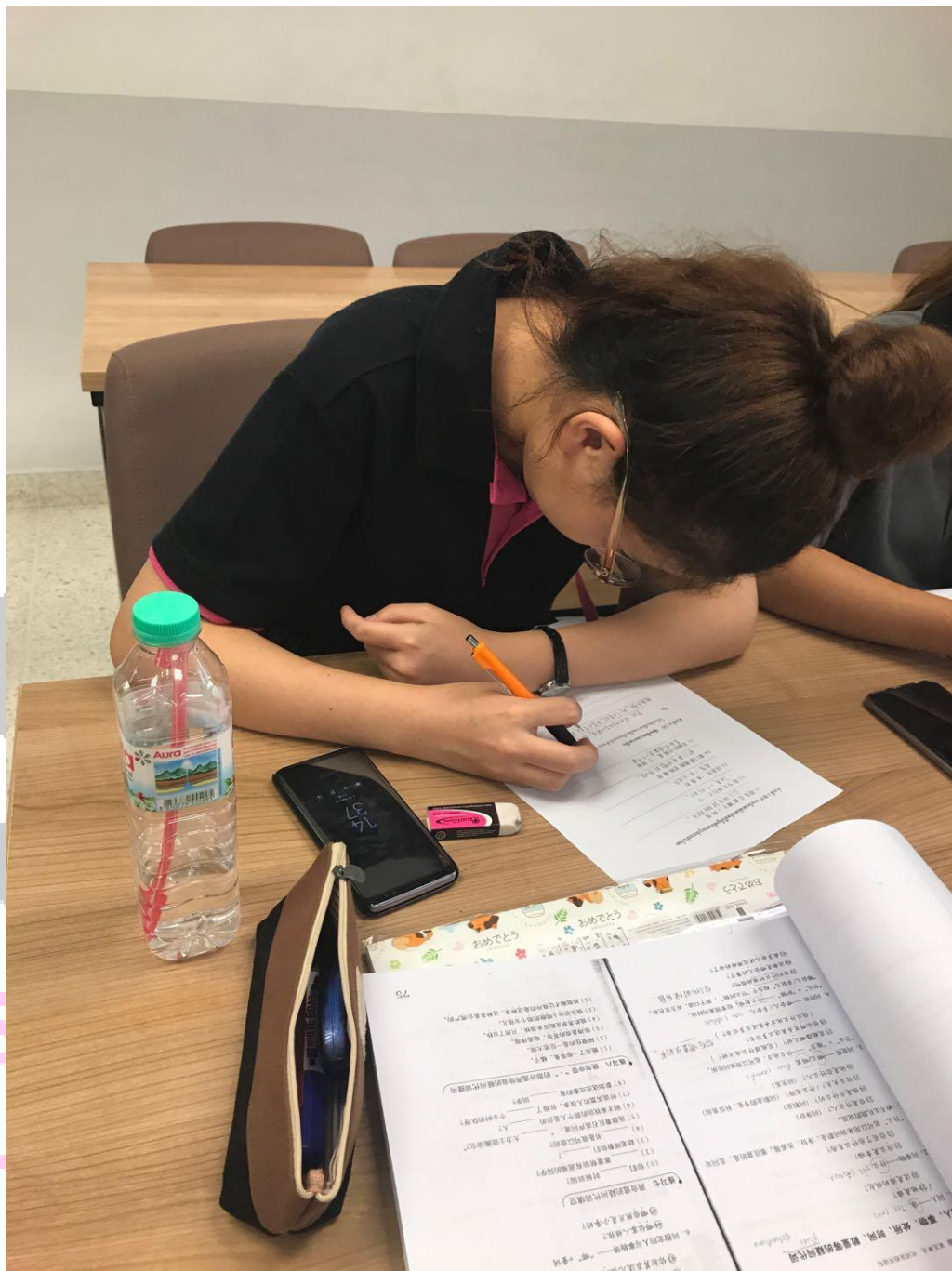
SRIPATUM
UNIVERSITY

S
U

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ-นามสกุล	นาง Xiao Shanshan
สถานที่เกิด	เมืองคุนหมิง มณฑลยูนนาน ประเทศจีน
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	166/42 หมู่บ้านชวนชื่น ตำบล 27 แขวงท่าแร้ง เขตบางเขน กรุงเทพมหานคร 10220
ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน	อาจารย์ประจำหลักสูตรภาษาจีนสื่อสารธุรกิจ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม
ประวัติการศึกษา	พ.ศ. 2558 ศษ.ม. (การบริหารการศึกษา) มหาวิทยาลัยศรีปทุม พ.ศ. 2552 บริหารธุรกิจบัณฑิต มหาวิทยาลัยยูนนานนอร์มอลล์ (ประเทศจีน) มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง

SRIPATUM
UNIVERSITY